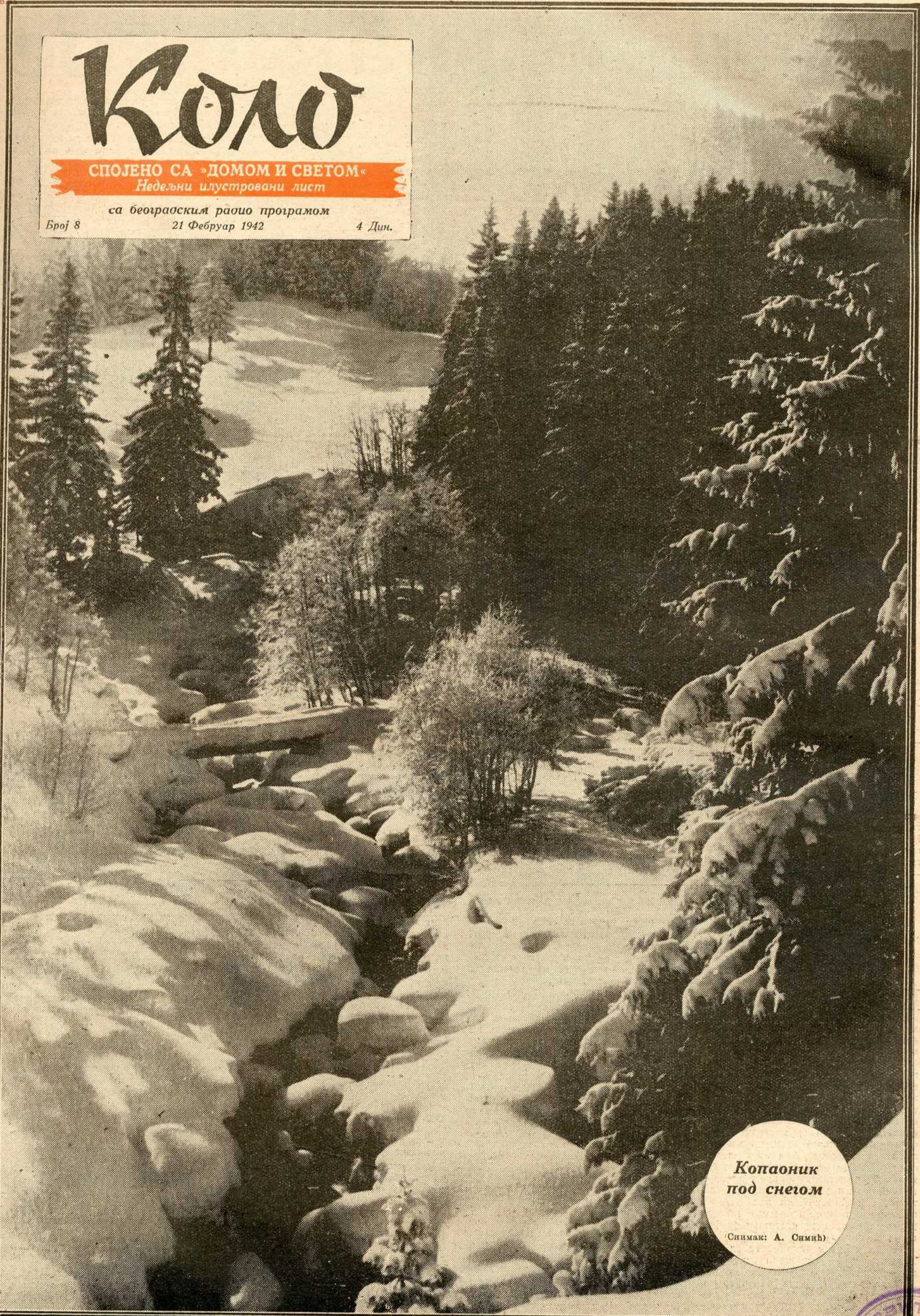

Коло

СПОЈЕНО СА «ДОМОМ И СВЕТОМ»
Недељни илустровани лист

Број 8 са београдским радио програмом
21 Фебруар 1942 4 Дин.

Копаоник
под снегом

(Снимак: А. Симић)

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Календар мога комшије

НЕДЕЉА 15 ФЕБРУАР.

Благо њему!

Бадава, овог мог комшију не оставља хумор... Баш данас на Сретење кад смо се скупили код њега прича нам он:

— Ономад, у купеу треће класе, плаче једна дебелушаста жена, паланчанка. Мене нешто такнуло, па је питам: „Зашто плачете?“, кад она кроз сузе рече: „Како да не плачем... Требало је пре три станице да сиђем, и ето нисам сишла...“

„Па што нисте сишли?“
„Ама, хтела сам да сиђем, па како сам доста пуна увек морам да силазим пењима окренута. Тако сам и сад хтела да сиђем на својој станици, а кондуктер је мислио да хоћу да се попнем и угурао ме унутра, а у то је и воз пошао...“

ПОНЕДЕЉАК 16 ФЕБРУАР.

Познати Беоргађанин (познат због свог троструког развода) ту скоро приредио вечеру за своје отмено друштво. Међу нама буди речено он је те вечере приређивао

зато да би пред гостима бриљирао својим универзалним знањем. После вечере, један наш одличан уметник свирао је на својој старој и скупоценој виолини...

Док је још свирао неко од гостију шапнуо је домаћину:

— Знате ли да је та виолина Страдивариусов примерак и да је стара најмање две стотине година...

Домаћин се зналачки накашљао и додао:

— Ништа не мари... Ја мислим да нико неће приметити...

УТОРАК 17 ФЕБРУАР.

— Е, брате, не може човек више да прође улицом!

— Зашто комшија?

— Како зашто! Прво нисмо могли да прођемо због снега, а сад не можемо да прођемо због оних што чисте снег... На све стране раде ли раде секирчићи, попате и ашови... И, тако, пре си од попеднице могао да страдаш, а сад од секирчета...

— Бре, ала овај има развијену и приватну праксу!...

Лекарска комора је објавила да је почела са издавањем алкохола лекарима е приватном праксом.

Дебатовало се, пармало, надвикивало, и најзад се већници сложили и донели овакву одлуку:

„Кад је суво време има да вуче један коњ, али кад је блато онда има да се прежу два коња!“

ЧЕТВРТАК 19 ФЕБРУАР.

Нема нигде дуван па ми пушачи муку мучимо. Многи савијају. А они што од прибора за пушење имају само уста, наваљују на кутију као жути мрави...

Ономад остао и ја без цигарете — каже комшија — па замолио пријатеља у канцеларији да ми да једну да завијем.

И он ми пружио кутију. Кад сам је отворио, изнутра на поклопцу видео сам заплећену хартију и на њој читко, скоро калиграфски исписана ова опомена:

„Тању мотај — поштено се владај,

„Па се другој цигарети — надај!“

И савио сам не може бити тању...

ПЕТАК 20 ФЕБРУАР.

Ономад слушапа једна угледна дама с мужем и гостима, пренес симфониског концерта на радиу. Одједном спикер обвие:

— Чули сте незавршену Ха-мол симфонију од Шуберта!

Угледна дама се промешкољи у фотели и рече:

— Ову незавршену симфонију чујем већ по пети пут... Мора да је тај Шуберт страшна пенштина кад још није стигао да је заврши...

СУБОТА 21 ФЕБРУАР.

Споречкали се комшија и комшиница. И усред свађе она му кресну:

— А, какав би био твој живот без мене, знаш ли?

— Знаш! Јевтинији!..

М-ћ

СРЕДА 18 ФЕБРУАР.

У комшијиним родном месту, у једној забаченој паланци, била ових дана седница општинских већника. Скупили се, замислите, да решавају како да дочекају лето. Хоће људи раније све да пребрину, тим пре

што их прошлог пета удавила прашина. Радило се о набавци једних кола за полевање улица.

И веће решило једногласно да се набаве таква кола. И све би било богзна како у реду само да су могли да се погоде око питања запрете. Једни су били за то да кола за полевање вуче један коњ а други, да их вуку два коња.

О СВЕМУ И СВАЧЕМУ

ТАЈАНСТВЕНИ НАРОД

На континенту Аустралије живи данас свега 60.000 урођеника, праседеоца, којих је некада било много више и који постепено изумиру остављени и даље да животаре у своје примитивизму.

Извесна аустралијанска племена живе и данас под условима под којима су живели пећински људи у Европи за време леденог доба. Њихова култура показује фрапантну подударност са културама каменог доба, а неки обичаји могли би се упоредити само са начином живота неандерталског и крапинског човека. Али аустралијански урођеници нису само примитивни у духовном погледу. У кроју главе и вилица, затим у многим другим анатомским особинама они показују изванредне црте примитивности, тако да у извесном погледу претстављају још вазда праљавца.

Треба, међутим, споменути да су Аустралијанци извршили неколико заиста генијалних открића. Они су пронашли бумеранг, један нарочито савијен штап који употребљавају у лову на птице. Када бумеранг промаши циљ, он се у луку враћа натраг ловцу. Извесна племена служе се за објављивање

вање вести, позива за скупљање у лов или за упозоравање на неку нарочиту опасност, сигнализацијом помоћу дима. На овај начин може се вест пренети за два-три сата на даљине од више стотина километара.

По томе и многим другим знацима могло би се чак закључити, као што то неки истраживачи тврде, да су Аустралијанци имали некада много вишу цивилизацију, а да су после тога ушли у најнижи примитивизам у коме се и данас налазе. Бумеранг, сигнализација димом, специјални бацачи за коље, и, нарочито, извесне тајанствене рушевине дубоко у унутрашњости петог континента, престављали би, по њиховом мишљењу једине трагове те некадашње високе цивилизације.

ДА ЛИ ЈЕ ПУШЕЊЕ КОРИСНО?

Већина пушача дубоко верује да дим од цигарета веома повољно утиче на хигијену уста, јер убија бактерије који се у устима налазе. Италијански научник Тесминари узео је да провери то веровање које је пушачима добро дошло као оправдање њихове иначе штетне навике. После пажљивог проучавања научник је дошао до закључка да пушачи донекле имају право, и да дим од цигарета заиста убија, како не све, а оно ипак неке

бактерије. Врста дувана при томе не игра никакву улогу, најскупљи дуван даје у том погледу исте резултате, као и најјевтинији, па чак исти резултати се могу постићи сагоревањем најобичнијег сена. Од бактерија дим убија најпре бактерије дифтерије, затим колере као и бактерије пнеумоније (запалења плућне марамице). На тај начин пушачи донекле имају право у свом тврђењу.

КРАЈ СВЕТА

Далеко на пучини Тихог Океана, западно од обала Јужне Америке, леже усамљена чувена острва Галапагос на којима још и данас постоји чудан животињски свет.

Џиновске морске корњаче, по којима су ова острва била слазна у целом свету, већ су потпуно истребљене. Али, на обалама стеновитих острва живе и данас џиновски гуштери, од којих неки достижу дужину од 150 сантиметара и који се хране само морским алгама које избацују таласи на обали. За време осеке, на појединим местима могу се видети хиљаде ових гуштера. Они се уопште не боје човека и не беже од њега. У плитким спрудовима, међу коралским гробенима, живе и нарочито пужеви који луче ситна папирна зрна бисера.

Због велике усамљености и егзотичности, поморци и истраживачи често називају ова острва „Крај света“.

НЕОБИЧНО НАСЛЕДСТВО

Један заиста интересантан случај догодио се пре неколико година у Баварској. Један богати сељак купио је срећку нирибаршке градске лутрије. Три дана доцније, баш на дан вучена тај је сељак изненада умро. Тек неколико недеља доцније сазнала је његова породица да је срећка коју је сељак пред смрт купио добила главни згодатак. Сељакови наследници претражили су целу кућу али узалуд — срећке нигде није било. Најзад се неко у породици сетно да је покојни сакрио срећку у постави свог најбољег одеља... у коме је затим и сахрањен. Тек после дугих формалности успели су наследници да добију дозволу за ексхумацију покојника и да на тај начин дођу до свог необичног наследства.

Главни уредник Мирослав Стевановић
Уредник Мића Димитријевић
За фотографије: Александар Смић
Цртач Ђорђе Лобачев
Уредништво: Поенкареова улица број 31
Телефон 25.010
Власник и издавач: Српско издавачко предузеће А. Д. Јован Тановић
Администрација: Дечанска 31, Београд.
Телефон: 24.001-10; штампа: „Штампарница Београд“ А. Д. Дечанска 31.

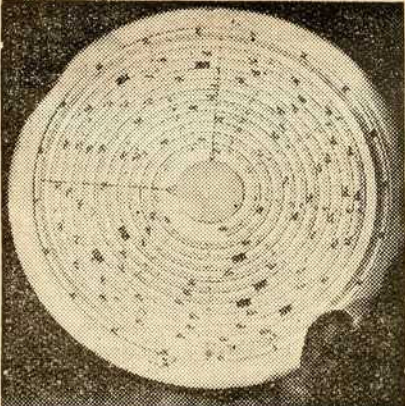

КРОЗ ЦЕО СВЕТ

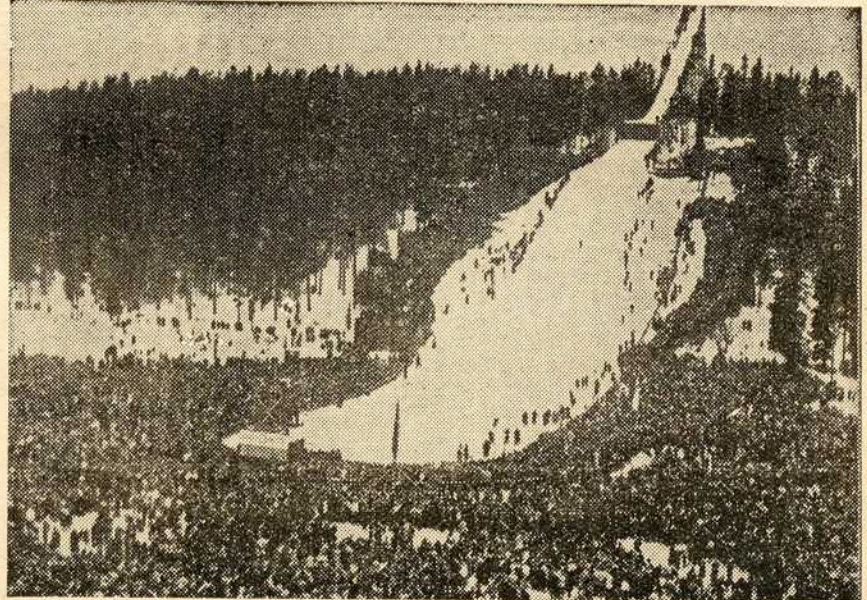
Генерални инспектор грађевинарства професор Шпер који је наименован за министра Рајха за наоружање и муницију, после смрти др. Тога. Инжењер Шпер постао је истовремено и генерални инспектор за градњу друмова као и генерални инспектор вода и енергије.

Министар Рајха др. Тот, оснивач чувене „Организације Тот“ изгубио је живот приликом вршења своје војничке дужности у једној авионској несрећи. (Fotos: Belgrader Bildagentur)

Лево — Нов апарат за рачунање пронашао је један земљичар у Протекторату. Апарат је тежак свега 75 грама и, како се види на слици, може да стане у шаку. Помоћу њега, могу да се врше рачунске радње множења и делења за које су се раније употребљавали апарати од два метра у пречнику. Овај апарат ће нарочито добро доћи грађевинарима, занатлијама и техничарима, јер се свака поменута радња може да изврши за неколико секунди.

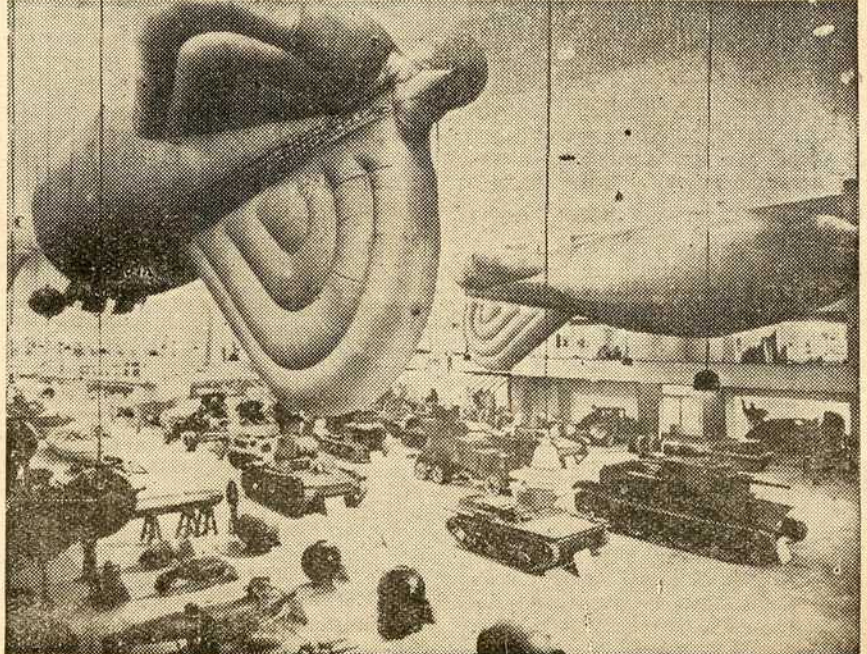
Десно — Традиционална скакаоница Норвешке Холменкол прославила је ових дана 50-годишњицу свог постојања. Приликом отварања ове скакаонице 1892 године постигнут је, за оно време, нечувени рекорд од — 22 метра.

Лево — Цин и кепец. Редакција туринског листа „Борнале“ имала је недавно необичну посету. Један цин са севера Финца Вајно Милрине, висок 2.51 метра, појавио се у редакцији са својом „колегицом“ елизибетом Целмер.

Десно — У великој дворани сајма у Хелсинкију, приређена је велика изложба ратног плена који су заплениле финске трупе у садашњем рату против Совјетске Русије.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Друга жена

ПИСА: ГОРДАНА ЛИМИТРИЈЕВИЋ

Дакле, изгубићете господина Орлића, крајем месеца? Ко ће само да га замени ако оде у Париз?...

Катарина је пребледела. Истина, све је покушала да учини само да њена колегиница не примети узбуђење које је одједном било обузело. Али није помогло. Промуцала је:

— Не знам... Ништа ми није познато...

Госпођица Јојић (Катаринина колегиница) немилосрдно је продужила:

— Шта? Зар ви нисте знали да он одлази! Значи крио је од вас!... Уосталом, тако вам и треба. Годинама

Дошла је до његовог стола, и решена, да му све каже, почела је:

— Није лепо од вас што сте крили од мене да сте унапређени... Морала сам то да чујем од других...

— Данас сам тек и ја сазнао...
— А, хоћете ли да и ја пођем с вама? Реците само отворено, да или не!

— Не бисте одговарали за Париз... госпођице Катарина. За вас није да преговарате с Парижанима... Ту се не ради само о обичном послу...

Катарина се запрепастила. Поново је схватила да је за њега била само

валцера... Како имате диван глас. И, како сте певали лепе песме... Мрзим плагере и модерну музику. Мрзим велике вароши... Имао је право онај Француз кад је рекао: „Што више људи познајем све више волим животиње!“ Али, ви нисте као остали... Ви сте толико љупки, мили... Могао сам да плачем, кад сте малочас певали и свирали... Опростите ми, молим вас... Мислим да сам мало пијан... Само још једно питање, допустите ми... У вашу тугу, коју сам вам прочитао на лицу, нећу и не смем да улазим... Само, реците ми, како се зовете? Ја сам Божидар Гајић...

Одједном, страховит удар! Све се затресо. Одбачена у свом седишту Катарина је у магновењу, видела да је ауто налетео свом снагом на дрво крај пута Вајар је лежао непомичан. Прибрала се и брзо га извукла из сломљене машине, положила га на свој капут а главу му нежно спустила у своје крило...

Лагано, вајар је отворио очи и је-два чујним гласом проговорио:

— Ви сте дивна жена... Камо среће, да сам вас... Да сам вас упознао раније... да сте ми ви жена... Али, овако, шта вреди... Морам да умрем... Осећам... Уосталом она ће се томе радоват-а-а-ти...!

Уметникова је глава затим клонула... Катарина се после ничега више није сећала. Као кроз маглу видела је поново неке људе који су напишли. Затим полицију... Саслушавајуће... и наслове у јутарњим новинама: „Тајанствена жена која је седела поред уметника, који се под познатим околностима убио после аутомобилске несреће, неће да говори...“

Тај дан провела је као у несвестици... Освестила су је издања вечерњих листова. У њима је поред уметникове слике била објављена и њена, и уметникове жене. Из њих је тек сазнала да се уметник убио. И тешка оптужба те кобне жене. Она је дала изјаву новинарима: „За све је крива та фатална жена... Она је разорила нашу брачну срећу, и због ње се Божидар убио...“ Најзад ту оптужбу поткрепио је и полицајак који је за-текао крај пута, поред разврсканог аутомобила. Он је просто рекао да је повређени уметник лежао поред фаталне жене с главом у њеном крилу...

После три дана Катарина се појавила у канцеларији. Дочекали су је сви изненађени. Нарочито њен шеф, Орлић.

— Госпођице Катарина, тамо у канцеларији дирекције очекују вас господи директори... Чудан случај... Требало је то да се деси па да сазнамо... Сиromaх Божидар...

Четири директора, четири старца с дубоким ћелама, погледали су је радознано кад је ушла. Онда је један рекао:

— После овога, што се догодило, ваша ситуација овде, немогућна је... Ви, запело, то и сами увиђате...

— Увиђам...

— Међутим, господин Орлић је предложио да вас упутимо с њим у Париз...

— У Па-а-ри-из!... промуцала је Катарина, запрепаћено.

— Да, драга госпођице, — наставио је други директор — једна таква жена као што сте ви, жена због које је један тако славан уметник одузео себи живот зацело ће умети да се снађе и међу Парижанима...

Катарина не зна да ли се захвалила. Не сећа се ни како је изишла из канцеларије дирекције. Зна само да је чула кад јој је Орлић прошаптао:

— Надам се да сте задовољни... А моја је брига да вас укротим... Вас ту фаталну жену... Вас који нисте више у мојим очима она иста Катарина већ сасвим друга жена...

И збиља... Пошто је дуго лутао главу питајући се како дотле није могао да примети да је она једна толико интересантна и примамљива жена, и како да је сачува да се не понови случај као с уметником, Орлић је пронашао да је најбоље да се ожени њоме.

И оженио се... Катарина, случајна „друга жена“ била је укротена и — срећна...

сте тајили да сте заљубљени у њега, прековремено сте радили, све сте покушавали само да придобијете његову наклоност и, као награда за све то: он крије од вас свој одлазак... Ја, на вашем месту, другачије би поступила... Али, шта вреди кад ви то нећете...

Катарина је ћутала. Онда је одједном, стиснула уснице, вграбила блок за диктирање и оловку, и без куцања, просто, ушла у канцеларију свог шефа.

Г. Орлић је мрзовољно подигао главу и погледао је.

Он је висок, крупан човек. Тамне косе и нервних усана.

Раније, кадгод би га гледала, Катарина је мислила да је он човек карактеран и пун осећаја. Сада, после страшног сазнања, чинио јој се као најслабија кукавица.

Пет пуних година она га је свим својим снагама помагала да постигне свој циљ, да буде унапређен. Мислила је да ће јој бити бар захвалан на томе, а сада, када је успео, увидела је да је у његовим очима била само обичан робот, аутомат, кртица, и ништа друго. Ето, чак није нашао за сходно ни да јој каже да је најзад добио то тако жељено очекивано место: директора предузећа у Паризу...

роб свог посла, и да је за све друге просто не приметна.

— Разумем вас! прошаптала је тихо. Затим је постојала још неколико тренутака, окренула се и изишла.

Катарина је заједно становала с једном наставницом музике. Та жена пријатељица оназила је њену потиштеност и цело вече није је остављала саму. Пошло јој је чак за руком да је, такорећи, силом одвуче на неко боемско вече...

У атељеу, где је било приређено вече, била је наклена галама, кад су њих две ушле. Још с ногу морале су да испију по један коктел. Затим и други...

Ненавикнуту на алкохол, Катарину је брзо ухватило пиће. За тренутак ишчекао је и њен бол. Пришла је клавиру, села и засвирала Шопенов валцер...

Гости су се искупили око ње. Навалили су молбама да им свира плагере и музику за игру. Али она није мислила више... Клонула је. Једино је желела да се надигне чисто ваздуха...

Лагано је пошла на терасу атељеа. У таму, видела је да на мрачној тераси седи неки човек, у вечерњем оделу. Он је повукао да седне и топло јој рекао:

— Ви сте малочас певали... Пре

Катарина је прошаптала тихо своје име...

Затим, као да се нечег сетила, подгласно је поновила име човека који је стајао пред њом:

— Божидар... Божидар Гајић! Име чувеног вајара... Зар не? Знам из новина... Али шта радите ви овде госпођице Гајићу?

Славни вајар је уздахнуо, а онда је пригушено рекао:

— Мој је атеље ту, одмах до овога... А, дошао сам да вребам. Вребам свог најбољег пријатеља и своју жену... Хоћу да их убијем

У тренутку Катарина је схватила драму... И у том истом тренутку си-нула јој је мисао: „Да га одведем одавде...!“

Успела је да га наговори. Пошао је њој за љубав. Напољу, пред кућом, чекао је његов аутомобил. Када је сео за волан, вајар је извукла из цепа боцу коњака и искапио је... Мало затим, ауто је појурно вратолом-ном брзином

Док је машина јурила као стрела правим друмом, она се вратила мислима својој тузи... Несвесно спустила је главу на његово раме. Пред бљештавим фаровима нестао је бели пут...

Наша у ЗАРОБЉЕНИШТВУ

Данас смо у могућности да објавимо божићни програм Офлага ВД Офенбург код Бадеа. Добили смо га захваљујући љубазности једне сталне читатељке КОЛА. Програм је веома обилан, чак богат, а отштампан је дословно овако, како га доносимо, на лепој хартији на српском језику, само латиницом. Можемо још само да додамо да су сва три празника наши заробљеници у Офенбургу дн-ста и српски и забавно провели, и да ће та три празнична дана остати у незаборавној успомени наше драге браће... Програм овако гласи:

БОЖИЋ 1941 — ОФЛАГ ВД ОФЕНБУРГ/БАДЕН

БАДЊИ ДАН

У 9.30 ч. Богослужење ● У 15.00 ч. Док-чек и налагање бадњака. ● У 19.00 ч. Освећење бадњиданског колача — чино-дејствује војни прота г. Б. Лукић. — Пева хор „Бодљикаве жице“ ● У 19.10 Поздравна реч заступника најстаријег о-фицира, див. генерала г. А. Стојанића. — Државна химна. — Рождество твоје.

БАДЊЕ ВЕЧЕ — Смеша из „Горског вијенца“

Игуман Стефан: поручник М. Веселиновић | Војвода Батрић: капетан Н. Николић
Владика Данило: поручник М. Станојевић | Ваче: поручник М. Влајић.

Коло, баца. народ. — Маринковић, Хеј трубачу! — Пева хор „Бодљика жице“

У 20.00 ч. Бокерини, Менует. — Свира квар-тет: мајор Милојковић, поручници: Хирша и Радић, наредник водник Зубић. — Бад-њидански рапорт. — Јингер, Живот је та-ко леп! — Марш. — Свира оркестар „Бод-љикаве жице“. — Цига из Мељака. Из-води п.поручник Ђ. Петровић. — Лазаро, Вече на ливади, фокстрот. — Свира орке-стар „Бодљикаве жице“.

БАДЊИДАНСКИ ЦУМВУС. — Скеч. Написао поручник В. Бацкић.

Изводи: капетан Б. Дамјановић, поруч-ник Веселиновић, поручник Ђ. Крстић, п.поручник Ђ. Петровић, п.поручник Д. Стојановић, Штраус. На Лепом Плавом

ФАРАОНСКИ БАЛЕТ — Изводи чланови балетске групе „Бодљикаве жице“.

У 21.30 ч. Народни оркестар „БОДЉИКАВЕ ЖИЦЕ“ свира песме и кола.

ПРВИ ДАН БОЖИЋА

У 9.30 ч. Богослужење ● чинодејствује војни прота г. Б. Лукић. Пева хор „Бод-љикаве жице“ ● У 14.30 ч. Народно весе-ље. — Свира народни оркестар „Бодљика-ве жице“. ● У 19.00 ч.:

СУМЊИВО ЛИЦЕ — Комедија од Бранислава Нушића

Јеротије Пантић, ср. капетан — п.поруч-ник: Ђ. Петровић; Анђа, његова жена: п.поручник Д. Димовић; Марица, њихо-ва кћи — поручник Б. Милановић; Вића — поручник М. Влајић, ерески писари: Жиска — поручник: М. Веселиновић; Ми-

лосав — капетан Н. Николић; Таса, прак-тикант — п.поручник Ж. Канон; Алекса Жувић, ерески шпијун — поручник С. Бојановић; Газада Спасо — п.поручник С. Станићан; Јоса, пандур — поручник Д. Стојановић.

Збива се у доба наших дедова у једној пограничној паланци. Музика: Новачек, Касталдо, марш. — Шуберт, Х-мол, Симфонија (Алегро модерато), В. Мали, Одјени из домовине. Силва, Сан Лоренцо, марш. Свира орк. „Бодљикаве жице“.

ДРУГИ ДАН БОЖИЋА

У 9.30 ч. Богослужење — Чинодејствује војни прота г. Б. Лукић. ● У 14.30 ч. Народно весеље. — Свира народни орке-стар „Бодљикаве жице“. ● У 19.00 ч.:

КЊИЖЕВНО УМЕТНИЧКО ВЕЧЕ

Како поезија делује? Предавање капета-на М. Богдановића. — Стихове читају по-ручници Д. Симић, п.поручник Б. Живко-вић. — П. Коњовић, Под пендеру, пева п.поручник А. Ротмилер. — М. Митровић, Хетера. Рецитије п.поручник М. Станоје-вић. Која гора разговора нема, Пушчај је, Леле мори. Народне песме пева В. Петро-вић, поручник. — Стихове читају капетан

ТРЕЋИ ДАН БОЖИЋА

У 9.30 ч. Богослужење — Чинодејствује војни прота г. Б. Лукић. Пева хор „Бод-љикаве жице“. ● У 15.30 ч. УСМЕНЕ НОВИНЕ Бр. 49. Уводник: Ратните на да-лекој истоку, п.пукovníк У. Михајловић — Преглед штампе, капетан М. Богдано-

вић. — Привредни преглед. — Поручник др. М. Вуковић. — Логорска хроника. Ка-петан М. Богдановић. ● У 19.00 часова: СУМЊИВО ЛИЦЕ. Музика: Госец, Гавота. — Цаниус, Под дрвешем. — Книман, Бал-кан. Изводи оркестар „Бодљикаве жице“.

(Снимци: Приватна својина)

Редакција КОЛА сматра за пријатну дужност да обавести своје српске читаоце, да је захваљујући предисретљивости и пуном разумевању немачке вла-сти, одобрено претплативање ратних заробљеника на КОЛО, и то од првог фебруара ове го-дине.

Тиме ће бити задовољена же-ља хиљаде и хиљаде наших чи-талаца који су било писмима или лично распитивали да ли могу претплатити своје миле и драге у заробљеништву на наш лист. Тиме је испуњена и жеља саме редакције КОЛА — жеља која је била и циљ, постављен још у по-четку издажења листа — да КО-ЛО, као једини српски илустро-вани и породични лист, буде и једна веза, топла и срдатна, из-међу српске породице, Отаџби-не и наших у заробљеништву.

Претплата се може уплатити и с тим да тече од првог фебруара. За ЈЕДАН месец она износи 24 динара, за ТРИ месеца: 72 дина-ра, за ШЕСТ месеци: динара 144.

Претплату треба слати на „Пре-са“, Влајковићева улица број 8, с читко написаном адресом за-робљеника.

Претседник владе, арм. ђенерал г. Милан Недић предаје заставу државној полициској стражи

Многи Београђани проживели су, прејуче, у среду, један донста узбудљив доживљај...

Тога дана у подне пред зградом Управе града, претседник владе Народног спаса, армиски генерал г. Недић предао је државној полициској стражи српску полициску заставу, с исписаним геслом на њој: „Све за српски народ и Србију!“

Овој свечаности прве предаје српске заставе, присуствовали су претставници немачке војне власти у престоници, и министар унутрашњих послова г. Милан Аћимовић, многи претставници српске власти и непрегледна маса Београђана.

Свечаност је била невероватно узбудљива.

Речи претседника владе г. Недића које је изговорио док је предавао за-

ставу, као најсветије знамење српског народа, узбудиле су све присутне до суза. Исто тако и речи управника града г. Драгог Јовановића, који је предајући заставу примљену из руку Претседника владе, пуковнику г. Радловићу, рекао:

— Од сада, још више него до сада, напред за бољу будућност нашег Београда, као центра Србије у Новој Европи...

Ова велика национална српска свечаност завршена је дугим клицањем Србији и г. Недићу, а затим дефилом полициске страже, заједно с њеним моторизованим јединицама.

Тај дефиле, спрема страже и њено савршено држање, оставили су на Београђане најдубљи утисак, а сама манифестација са српском заставом улила је у душу свих присутних наду у истински препород наше земље.

Проналазак рентгена

„Од 26 до 29 марта одржаће се у Бечу 31 састанак Немачког Рентген-Удружења. Тим поводом доносимо кратку биографију проналазача Вилхелма Конрада Рентгена, као научника и човека.

Вилхелм Конрад Рентген родио се 27 марта 1845 год. у Лепену. Пореклом је из старе холандске породице. Рентген је првобитно намеравао да се посвети техници, али га је убрзо Рудолф Клаузиус, оснивач другог главног закона науке о топлоти тела, придобио за физику, у којој су му његове значајне способности за технику учиниле огромне услуге.

Пошто је извесно време заузимао разне универзитетске положаје, био је позван 1888 у Вирцбург, где је после седам година, дакле 1895, учинио откриће које је значило нову епоху у науци. При томе му је помогао — као што се то често дешава — случај. Приликом експериментисања са једном Хиторовом цеви за прањкење засветлио је један ширм од оксидисане бариумплатине који се налазио у близини. То се десило потпуно неочекивано. Али тек Рентгеново велико знање створило је од те случајности зраке који су по њему названи, док им је он скромно дао име X-зракова. Рентген је узео да испитује те нове зраке који су имали ту способност да продиру и кроз чврста тела готово беспримерно потпуно, тако да се првим открићима готово читаву деценију ништа није могло додати. Ти зраци су данас моћни помоћници лекара, али исто толико и техничара. Човечанство је с њима добило једно ново чуло. Са годином њиховог открића (1895) почиње донста запањујући напредак у природним наукама. Већ се може говорити о правој грозници која је захватила чак и шалеве листове. Тако се на пример појављује слика једног костура са косом у коштаном руци, која је имала да претстави косача посматраног помшћу рентгенских зракова. У научним друштвима целог света, живо се претресало о Рентгеновом открићу. Тако на пример на седници француске Академије наука 20 јануара 1896 Бекерел је извео закључак да је нови правац који је Рентгенов проналазак дао науци већ врло јасно доказао — случај је и ту био од велике помоћи — о радиоактивности и новим могућностима за лекара. Зато се за општу корист Рентген одриче сваког патентирања свог проналазак. Захваљујући томе могли су нови зраци већ само неколико година касније да буду примењивани по болницама за добро целог човечанства, и то са стално све већим успехом. Њихова клиничка примена деловала је значајно у првом реду на развој хирургије.

Пстом је откривено и њихово благотворно дејство, које је данас већ изграђено у читаву једну методу лечења. Али исто толико се њима користи и техничар при испитивању сировина. Овог великог проналазача и истраживача претстављају нам као повученог човека који је био врло ћутљив уз то. Сви његови радови одликују се великом солидношћу и недатеријом. Још и данас, после пола века примењују се у физици закључци које је он дао. Он је вршио истраживања у делокругу науке о чврстици тела и физици кристала, трагао је за специфичном топлотом ваздуха, о утицају високог притиска и дубоке температуре на унутарње трење воде, у домену електричног преламања код кварца итд. Године 1900 добио је Рентген позив у Минхен, где је и умро, 10 фебруара 1923 године. Човечанство је изгубило у њему једног од својих највећих добротвора.

Претседник владе, армиски ђенерал г. Милан Недић љуби заставу, пре свечаности.

Претседник владе и пратњи министра г. Милана Аћимовића и управника града г. Драг. Јовановића, обилази строј државне полициске страже.

(Снимци: А. Симић)

Горе главу!

Тихо, плашљиво, као да ступа пред строгу испитну комисију, појавио се, једнога дана, у редакцији *Кола* један младић. У једној руци држао је грубе рукавице, и замотуљак хартије док их је другом бојажљиво чупкао прстима и притискивао уз изношени раднички комбинезон.

— Ја сам Милан Туторов... свршени матурант и Србин избеглица... Донео сам неколико својих песница, да понудим...

Скромни младић спустио је затим на сто неколико исписаних страница. Приметно је да нам се поглед, за тренутак, зауставио на његовим испуцаним и жуљевитим рукама, и као да је хтео да се стидљиво извини, додао је тихо:

— Радим као обалски радник... на истовару шлепова...

(Оцимци: А. Симин)

Онда се збуњено поклонио и не-стао...

Другипут смо га видели када је дошао, сав срећан да нам захвали што смо објавили две строфе једне његове доиста лепе песнице. Његов младачки лик блистао је од задовољства и захвалности. Мало охрабрен рекао је да је написао, специјално за *Кола* песму: „Заробљеничко писмо“. И замолио:

— Ако има грешака, ви, молим вас исправите...

Поред те песме оставио је још неколико лирских песница, што их је у међувремену написао...

„Заробљеничко писмо“ младић је писао срцем. Објавили смо га и његова потресна топлина нашла је дубоког одјека у срцу толиких мајки, чије је (сузе и радости што је стигло писмо од заробљеног сина, и стрепње за сином који је тако далеко) онај ко-

ји је песму писао умео с толико осећаја да прикаже...

— Па лепо, ко је тај младић? питали смо се у редакцији. Избеглица, матурант, обалски радник и — лирски песник...

Других података о њему нисмо имали. Одлучили смо да га потражимо и да за тренутак завиримо у душу тог младог човека који свој песнички дар, свој истински таленат, стидљиво крије...

Да признамо: били смо срећни кад смо младог песника нашли и ведрог на послу. Није писао песме. На снажним младићским плећима носио је пакове... Подизао их је весело и снажно и носио... Неколико тренутака посматрали смо га и тек онда му се јавили... И, за чудо, на његовом лицу није било оног срамежљивог румењила.

Насмејао се, радосно и задовољно, и рекао нам:

— Сад радим овде... Пристаниште не ради, због леда... Иначе све до зиме радио сам на утовару и истовару... Прошлого лета, по доласку с родитељима у Београд, радио сам као стаклорезачки радник. Оправио сам све прозоре на Философском факултету и на Библиотеци... Онда неко време провео као молерски радник, док нисам отишао на пристаниште...

Док нам је говорио осмех му је блистао око усана... Ни речи жалбе, ни трага клетве на судбину, на животне тегобе, на бич удеса...

— А песме?

— Њих пишем код куће... У часовима одмора...!

Чудна противност! Да се лати најгрубљег рада и да тако обезбеди издржавање и својој породици, млади Туторов није се стидео, као оно кад је дошао да понуди своје песнице...

Није се стидео, и прионуо је на рад, иако је доскора, тамо крај Белог Манастира код куће живео удобно... безбрижно...

У толико ће тај младић, који је тек закорачио у осамнаесту годину живота, бити симпатичнији и, читаоцима *Кола*, који су, запело умели да открију и његову душу... у његовим песницама.

И Милан Туторов је један од оних младића и узданица сутрашње Србије, који не чекају да им се двапут каже:

„Србине, горе главу!“

М. Д.

Остали богати извори налазе се у шумама које обилују тврдом дрветом познатом у целом свету. Налази се и алато, али у малим количинама. Има петролејских извора од којих велики број још није искоришћен.

Бурма је увек била земља пролаза, пут између Индије и Источне Азије, Индије и Малезије, чувени „Бурмански пут“ о коме се толико говори у последње време, ради његове важне улоге у снабдевању кинеске војске; земљани мост који је везивао огромну територију античких Синова Неба са Индиским Океаном.

Два пута већа од Италије она има свега петнаест милиона становника који сачињавају један шарени каталог типова. Има ту раса које су дошле из Индије, из тајанственог Тибета, из Кине, из Малезије и са високих Сијамских брда. Али све те расе које не припадају Бурми живе локализовани у одређеним пределима: племе Схина живи у средини источне Бурме, племе Ђинс и Кајис на крајњем северу, Араканези и племена Та-лаинга и Итхас на западу. И сви се они одликују „огромном марљивошћу“.

Када сам дошао из Индије, у првом тренутку ми се учинило да се овај крај ни по чему не разликује од ње. Али доцније сам увидео да земља, која као Индија обилује палатама, пагодама, храмовима и дивним баштама, нема тако изразит карактер и да се у архитектури налази једна прта млађе свежине, једна грациозност која се више приближује уметности оближњег Сијама, данас покрштеног у Тајланд.

Престоница, Рангун, је дивна варош храмова од шарене мајолике, златних пагода, витких светишта и купола које блеште под небом лепе азушне боје. Кад се покрене лаки поветарац чује се тајанствена и нежна музика хиљаде лакних сребрених звончића који украшавају настрешнице кровова.

Рангун има три стотине хиљада становника; а Мандалај, друга по величини варош, која је већ била престоница Бурме у старо време, сто педесет хиљада.

И друга три већа града, Амарapura, Сагаин и Ава, такође су у прошлости имали част да владају земљом и од тога времена су сачували краљевске палате и многобројне споменике.

Бурма је земља егзотично опојне лепоте, са непрегледним мноштвом шарених боја и сјаја, у којој се креће народ толико богат разним расним типовима. Из мноштва света који увек испуњава улице града, издвајају се живе боје шарених сузубрана, лепршаве, жуте мантије свештеничке касте Боназ, који клизе укрућени, бледих лица и обријаних лобања. Пролазе процесје жена које иду у светишта са палмама и заветним венцима. Дефилију величанствени слонови покривени раскошним драперијама, камиле које дрхте при ходу на високим незграпним ногама, колица која вуку зебре, и сваког часа упадају гомиле радозналих мајмуна који као да својим савијеним реповима у облику знака питања постављају питања свакидашњем животу...

Религија три четвртине становника Бурме је будистичка, која је давно донесена из Индије. Али су из античког култа остали Наџи, духови шума, планина, кућног огњишта, благоаклона бојанства које становници објажвају да би држали далеко але духове. Наџима су подигнути храмови и олтари а занимљиве литије и игре прате њихове празнике.

Бурма ПУТ ПРОЛАЗА

Бурма традиционална „Земља слатког мира“, како су је назвали на оријенту ушла је у паклени круг рата.

Постављена између Бенгалског мора, Тибета, Кине и Тајланда, Бурма, једно продужење на истоку Индије, није могла да сачува свој „Слатки мир“.

Овај назив долази од карактера њених становника који су, као и многи становници Азије, поклонници филозофије која проповеда што више умањену активност.

Кад сам први пут дошао у Бурму поразила ме пре свега инстинктивна навика минималног трошења енерги-

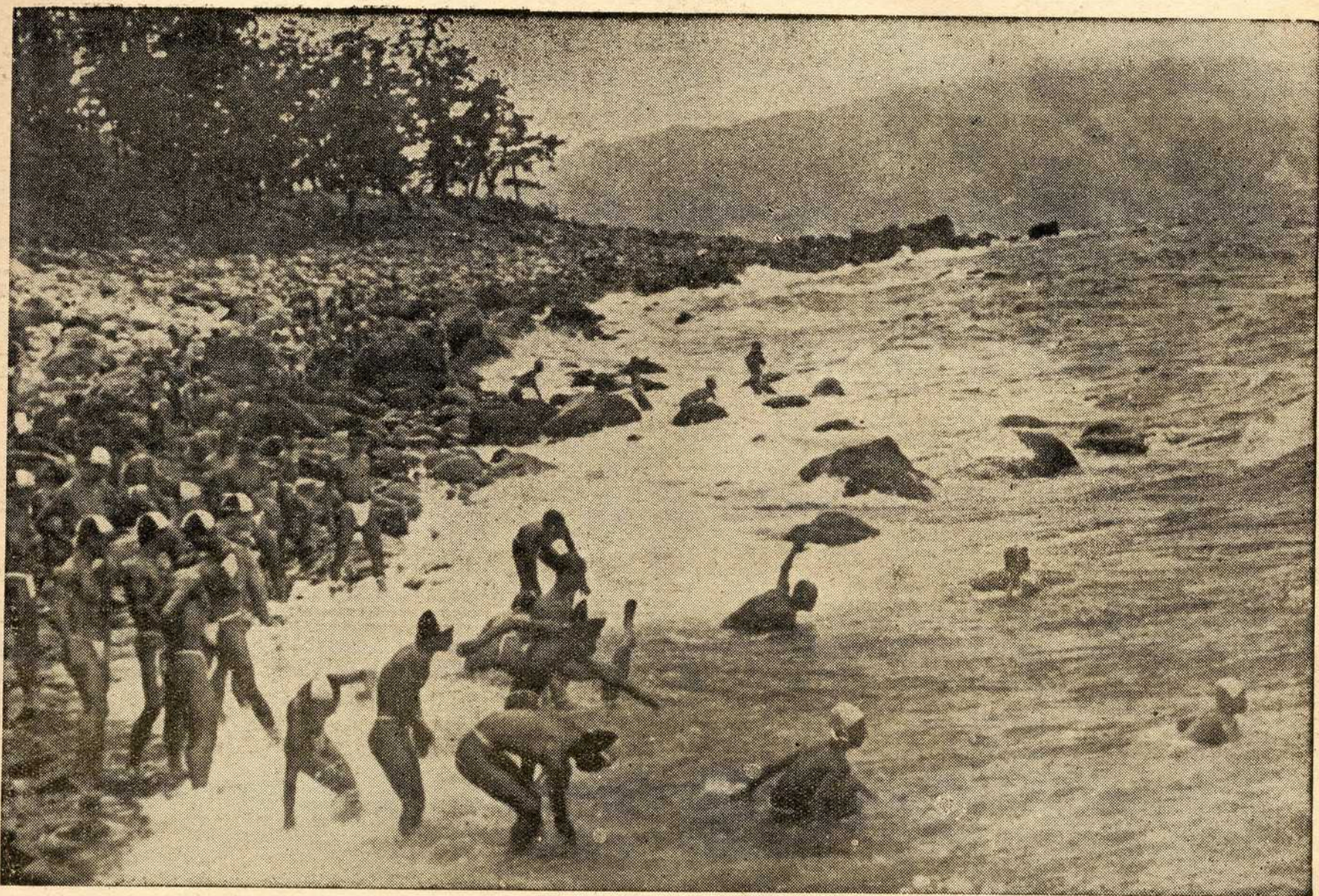
је. Једна бурманска пословица каже: „Ради не замарајући се, јер кад се заморити не можеш више радити“. Зато да би могли продужити с радом становници Бурме настоје да се напрежу што мање. То је теорија коју следе у доста замашном кругу у Авији.

Резултати примене ове теорије најбоље се опажају у производни. Бурма је претежно земљораднички крај, али даје минимални део онога што би могао да да терен, иако се у последње време у том погледу учинио један велики корак напред! Али поља која су тако плодна обрађују се још увек на веома примитиван начин.

Гаји се жито, дуван, чај, шећерна трска, а на огромним плантажама гума. Највише се ипак гаји пиринач који заузима девет десетина целокупног обрађеног терена.

Један од најпосећенијих храмова Бурме: пагода Аманде и Пагоми

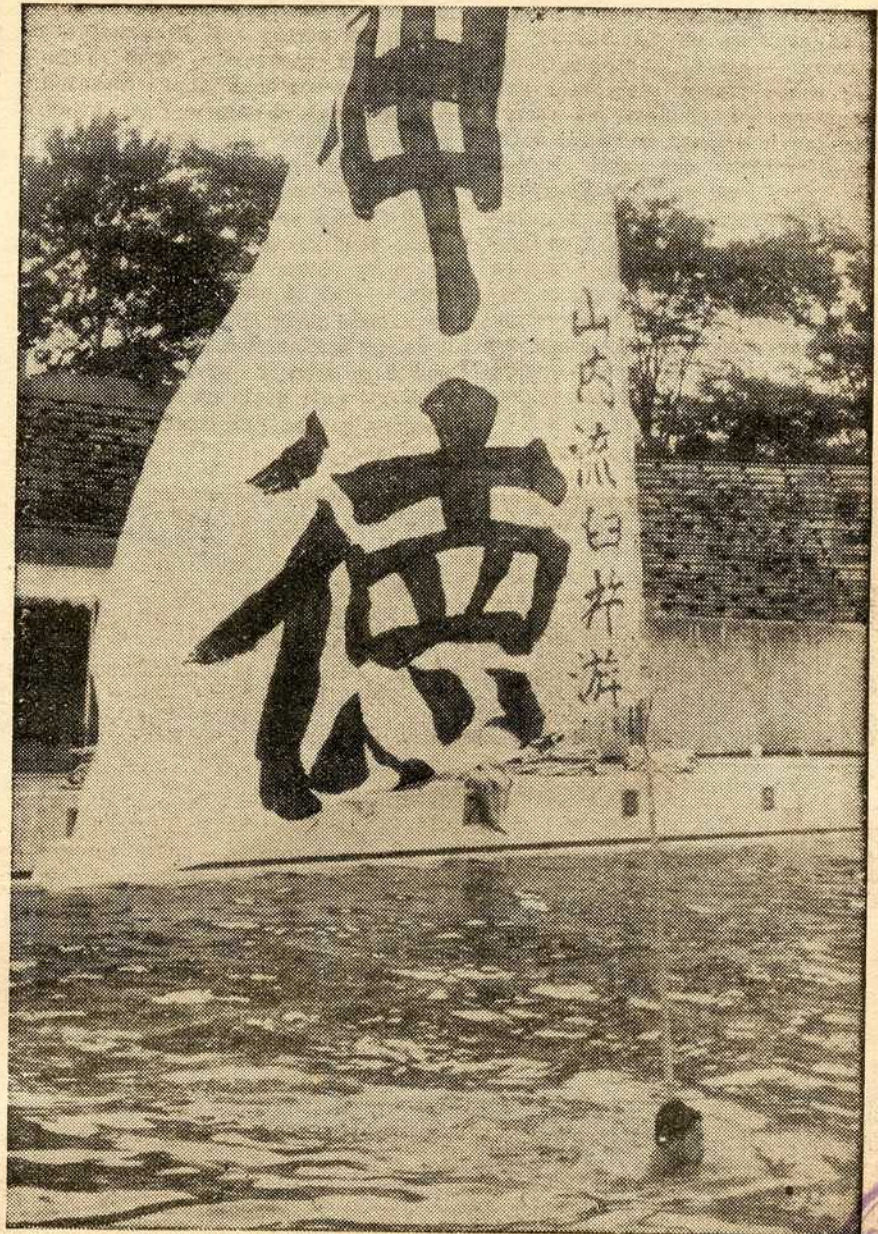

Млади самурајски пливачи на обали умаласаног мора.

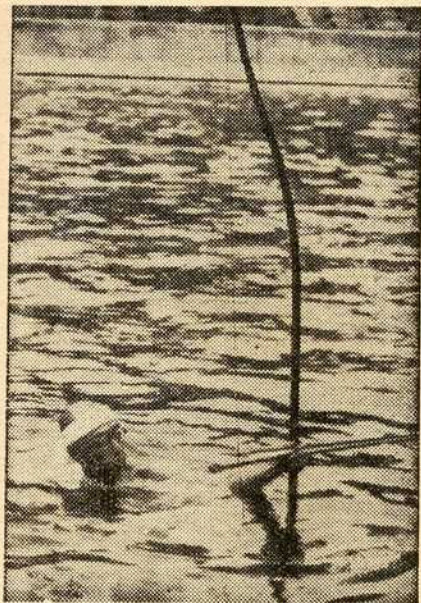
(Fotos: Belgrader Bildagentur)

Самурајски пливачи

Самураји су били јапански војници-вitezови средњег века, а самурајско пливање је старојапанска спортска вештина која се сачувала до наших дана као засебна спортска дисциплина и много и пре рата упуражњавала у Јапану. Ко би рекао да ће она Јапанцима одлично послужити и у данашњем, модерном рату? Јер, по саопштењима јапанских војних власти, пад британске крунске колоније Хонконга, милионске вароши која је господарила великим делом кинеске обале, има да се заблагодари — самурајским пливачима. Они су пливајући ноћу, под најтежим околностима, на отвореном мору безалли енглеске мине жицама и палили их помоћу електричне струје са обале. Предвиђајући корисну употребу ових пливача, јапанска команда формирала је још пре рата нарочита одељења „самурајских пливача“. Олимпијски победници у пливању Коике и Ито били су наставници у школама. Само „самурајско пливање“ није нека нарочито тешка дисциплина. Пливач мора да научи да плива са оружјем, да у води пуца, да се мачује, да носи заставу итд. Но за опасне задатке које они изводе потребно је и храбро срце, а у коме млади Јапанци одувек су предњачили. Међутим, није само пад британске крунске колоније Хонконга једина заслуга ових самурајских пливача. Они су много допринели у другим операцијама, нарочито при искрцавањима на отоке.

Самурај-пливач носи заставу пливајући.

Самурај-пливач стрела из лука, на рамену.

Самурај-пливач плива са пушком

Сингапур

Зашто се у штампи види тако мало снимака из Сингапура? А пре свега — где су слике из којих би се видео утисак снаге овог највећег поморског утврђења на свету? Малта нам је позната по својој архитектури утврђења опкољеног форовима из којих вире топовске цеви, Гибралтар, по својим стенама и пећинама пуним мрачне претње. А од Сингапура, чије је утврђивање почело тек 1921 године, не видимо ништа друго сем слике живог далекоисточног пристаништа које додирују скоро све источно-азијске паробродске линије. Око 13.000 бродова пристајало је годишње у Сингапур пре рата.

Али војнички Сингапур, није мо-

гао да се види. Он је подаље, на другој страни острва које је велико 500 квадратних километара. Чуло се додуше да су под брежуљцима обраслим травом изграђени подземни аеродроми, да се под оним острвцима, обраслим палмама, налазе милиони тона бензина анално се из разних саопштења да су у Сингапур смештене целе ескадриле бомбардера и ловачких авиона, да се ту налазе највећа бродоградилница суви и пливајући докови и за највеће бродове, да има касарни и војних вежбалишта, магацина, складишта за угљ и нафту. Али све то туђе око није могло да види, а фотографска камера није могла ни близу да приђе.

Горе. — На реци Сингапур налази се унутрашње пристаниште. Реком саобраћа велики број теретних кинеских бродова, које довозе памирнице.

Десно. — Као и на целом Далеком Истоку, улични трговци су и у Сингапур скоро искључиво Кинези. Остали Азијати, поготово Малајци не баве се трговином.

Сити Сингапура. Ту се већ више од стотине година налазе филијале највећих енглеских предузећа и банака.

Кад је сер Стемфорд Рефлс, чија се статуа данас налази пред Викторијиним палатом у Сингапур, године 1819 заузео тада неугледни рибарски засеок на грозничавом острву Малашког мореуза који везује Индски океан и Јужнокинеско море, енглески парламент поздравно га је проијом и потсмехом. Јер, шта је значај тај и такав Сингапур према огромним холандским поседима с оне стране мореуза, које су кратковиди енглески министри четири године пре тога, прили-

ком закључења мира после наполеонских ратова, вратили Холандији! Шта је Сингапур? Односно, шта је управо био Сингапур који су Јапанци упркос натприродних препрека које су постављали сама клима и сам крај освојили? Својом новом тактиком и стратегијом Јапан је оборио с горде висине један идол, коме је присивана већа моћ него и једном другом пре њега.

Сингапур је био више него најјаче утврђење света, на најподеснијем ме-

сту, на најзначајнијем поморском путу, који везује Далеки Исток са западним светом. Сингапур је био више него гвоздена песница која је претила према северу, према Јапану који се дизао. Сингапур је био симбол енглеске моћи, енглеске тежње да вечна господари у Источној Азији.

Под заштитом Сингапура налазила се Индија драги камен у круни Енглеске, Индија са својих 350 милиона становника, један нео огроман засебни свет, са свим својим неисприним богатствима, која су, на око могла да обезбеде Великој Британији благостање за вечна времена.

Сингапур је, као лав спреман за скок, чувао енглеску крунску колонију Малају са њеним неисприним богатством калаја и гуме. Малајски рудници калаја најбогатији су на свету. Између Индије и Малаје, исто тако под заштитом Сингапура, налази се Бурма којој је Енглеска с поругом ускратила слободу. Ту је и пут, знаменити бурмански пут, који води не само до огромних неискоришћених богатстава Кине него и до важних петролејских извора у Бурми.

Због Сингапура је Холандска Индија, најбогатије колонијално подручје силовинама на свету, занемарила сво-

је сопствено наоружање и тако Јевтино продала своју независност.

На Сингапур је Аустралија, ненасељени континент на чему су јој завидиле пренасељене земље азијског Истока, гледала са пуно поуздања и наде Шта је Порт Дарвин на бескрајно пустом северу Аустралије без Сингапура?

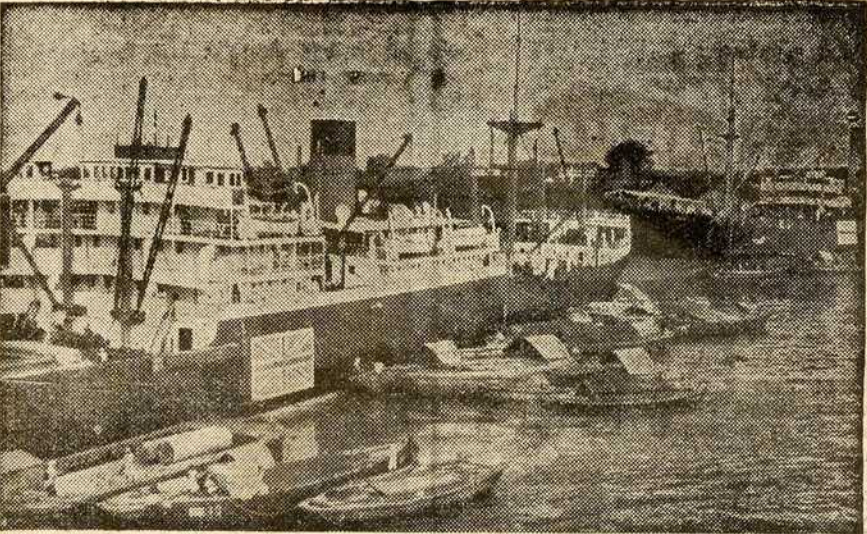
Хонконг на северу, Порт Дарвин на југу значили су нешто у вези са Сингапуром, који је био камен-темељак стратезиског троугла утврђења на коме се држала британска власт. Сингапур је био најважније место источно-азијског простора, нада англосаксонских држава.

Али мач је изгубио своју оштрицу. Енглеска је пред Сингапуром изгубила своју главну снагу, остатак се јадно повукао, а сам Сингапур као неосвојиво утврђење доживео је своју жалосну судбину. За неколико недеља рата пао је Хонконг, за 52 часа Сингапур. Порт Дарвин и Сурабају чека иста судбина...

Пад Сингапура није само успех Јапанаца. Пад Сингапура значи почетак једне револуције у Источној Азији, револуције која ће узети недогледне размере.

Ото Вухолц

(Fotos: Belgrader Bildagentur)

Пристианиште Сингапура. Преко 13.000 лађа пристајало је годишње у пристаништу ове вароши.

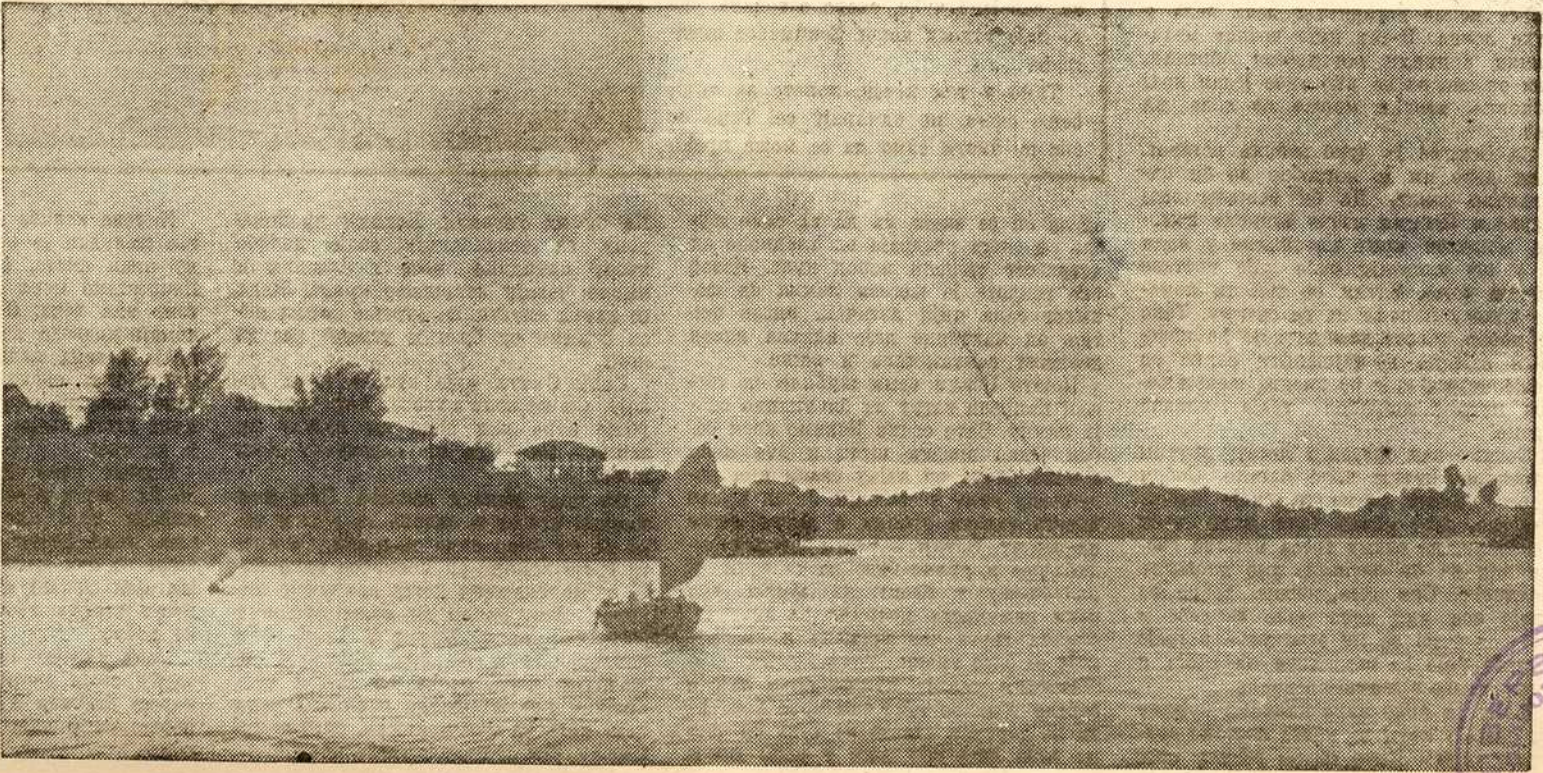

Горе. — Кварт најсиромашнијих рикша-кулија, снмљен на дан прања рубља. Свуда се види како виши мокро рубље.

Десно. — Пазар у Сингапуру. Ту се сиромашним слојевима продају јевтине ствари европске производње.

Леву. — Стогине кинеских дереглија „мунки“ плоче унутрашњим пристаништем Сингапура. У позадини се види горањ владине зграде.

Десно. — Мала острва на улазу у сингапурско пристаниште добила су назив „месид-лива утврђења“. Бастиони са далекометним поморским топовима уграђени су дубоко под земљом.

Аутори СА ВЕЧИТОМ ЛЕДА

Ескиме, понекад, називају: „Леденим народом“. Ово упоређење је само донекле тачно, уколико се односи на голе пустоши хладног Севера где живе, али је далеко од тачног ако се узме у обзир њихова вештина сналажења у крају који је ретко незахвалан у погледу животних услова.

Највећи и најдосаднији непријатељи Ескимца су вукови који убијају дивље јелене и карибу којима се Ескимци хране. Ловцима је врло тешко, управо немогуће, да им се довољно приближе услед њиховог невероватно оштрог вида и интелигенције. Ипак Ескимци их убијају и то помоћу обичне савитљиве китове кости.

Они на оба краја заостре кост, савију је и завежу осушеним комадом жила. Затим је покрију салом, оставе да се смрзне и баце напоље где ће је вуц наћи. Када вуц наиђе на посласаницу, халапљиво је прогута. Смрзнуто сало се отопи у стомаку вука, оштра кост се раствори, прободне га и убије.

Обазрива и лукава фока такође игра врло велику улогу у животу Ескимца, јер од ње добијају не само храну и одело, већ и светлост и топлоту. Фоке најрадије лешкаре на рубу отворене воде, тако да за трен ока могу да склизну у воду и нестану ако примеће неко сумњиво кретање у близини. Бели људи врло тешко успевају да им се приближе на растојање од педесет метара. Али један вешти Ескимци може да се сантиметар по сантиметар вуче потбушке, завааравајући своју жртву покретима фоке и једном сировом која има канџе, тако да њоме може да имитира чак и звук који фока чини кад гребе по леду. Тако он може толико да јој се приближи да једном руком може да је ухвати и прекоље ножем.

Када Ескимци својим харпуном уловљивају моржа, који тежи више од једне тоне, нађе се пред правим инжењерским проблемом: како да га извуче из воде на лед? Механична сретства припадају свету у чијем развоју Ескимци уопште нису суделовали. Ниједна од алатки које је он измислио нема точак у сврме саставу. Ипак то га не спречава да импровизује направи која ради и без точка. Он исече рупе у кожи моржа, а на извесној удаљености, у леду, исече отвор у облику слова „У“ у леду. Кроз ове рупе провуче клизави конопца од сирове коже тако да пролази од моржа испод истакнутог дела отвора у леду, натраг до моржа где поново пролази кроз друге две рупе у његовој кожи и враћа се испод истакнутог дела леда у руке ловца. Њему није познат механички принцип ротационог обртања, али он зна да ће, ако вуче један крај конопца, извући моржа из воде на лед.

За Ескимце је дрво велика реткост. Али дрво им је потребно да би направили санке. Да би решили овај проблем Ескимци исеку широке комаде моржове коже натопљене у води и у њу замотају рибе које поставе уздуж коже. Затим се сви ти комади изнесу напоље да се смрзну. Тако је добио чврсте комаде које ће повезати ваједно и направити санке од коже моржа које ће носити њега и његов пртљак доклегод траје хладно време.

Ескимци кад одлази у посету другим насељима путује врло лагано. Собом понесе свеже сламе за своје чизме, јер зна, што многи бели људи нису веровали, да сламу треба мењати сваки дан да би служила као изолатор хладноће. Сем тога понесе хране за своје псе, али врло мало за себе и лоја од фоке да му осветљава и греје колибе које ће саградити од снега и леда да би у њима преноћно.

Ноћу он врло лако направи кућицу од снега у којој му убрзо постане исувише топло. Иако скине већину свој

„Снег на продају“

улипом или да се може ући у кућу. Чисти се да би се могло остати у кући...

Многе лене кућице тог насеља затрпане су снегом до крова. Наноси снега, правих лавина сјурили су се пошени кошавом на воћњаке и затрпали их... Па ипак, становници тог краја, весело све примају. Отрпавају се сами, помажу међусобом, и чак су стигли да на брдима снега, који је понегде прешао висину од шест метара задену таблу с објавом: „Снег на продају“.

Они мање рођу од нас из цента... Зато лакше и подносе...

(Онимци: А. Онимц)

Горе: — Једно тек раскрчено двориште...

Периферија ПОД СНЕГОМ

Београђани, кажу, да не памте толики снег. И, вајкају се. Оправдано уосталом, јер није ни лако борити се с толиким сметовима... Али, шта да кажу они с периферије кад се толико жале Београђани из центра?.. Многи и не слуте како тек изгледају улице далеких предграђа престонице...

Били смо да их обиђемо... У насељу које се зове: „Под звездаром“, далеко иза булбударских падина, могли смо да видимо тек како изгледају истински сметови. Завејане једва проходне улице, и за пешака, завејане куће, скоро затрпане, све то даје утисак неког Ескимског предграђа...

Тамо у том крају, лонате за чишћење снега, не одмарају се. Тамо се сне не чисти само да се може проћи

Лево: — Поједине кућице затрпане су чак у висини крова.

одела он се зноји ма да га само љуска од снега раздваја од хладноће од четрдесет степени испод нуле. Извор ове топлоте је његова лампа од Фокиног сала чији дугачак, низак фитиљ од маховине даје пламен висок двадесет сантиметара и више.

Пошто Ескимци нема шибнице он трењем направи ватру да би упалио своју лампу. Зато сваки Ескимци носи собом један дрвени штан и два мала дрвена блока од којих сваки има издубљену руну у средини. Један комад дрвета ухвати зубима а други метне на земљу. Затим намести штан у издубљење и почне брзо да га врти. У издубљењу у блоку на земљи има нека памучаста матрица за топлоту, слична труту код кремена и кресива која се брзо упали.

Ескимци немају пушке нити лук и стреле. Упркос томе они врло воле да за доручак ухвате неку од птица које лете око њих у рано јутро.

Да би их уловили, Ескимци прошире руну за вентилацију своје колибе поспу комадиће меса у близини и мирно чекају лепршање крила. Када се птица спусти да уграби комад меса Ескимци су брзи и ухвате је за ноге.

Ноћу Оклук чује вукове како урлају. Он не воли вукове. Али како да убије вука кад нема ни пушку ни замку, па чак ни заштићену кост кита?

Он ипак налази решење. Свој нож намаже крвљу и закопа га у снег тако да му вири само оштрица. Са врата своје кућице он посматра вука који се приближава ножу привучен мирисом. Вук почне да лиже оштрицу и посече језик. Мирис и укус крви избуђује га и он јаче наваљује на оштрицу наслађујући се својом сопственом крвљу. Оклук посматра вука који пада од изнемоглости, смртно крварећи, сит своје сопствене крви.

Његова колиба је топла и сува, његов желудац је пун меса, али нешто му ипак смета, не да му да заспи. Непрестано мора да се чеше. Али и томе има лека. Оклук мирно размота комад медвеђе коже која је на оба краја везана канапом. Ову кожу он метне под одело. Непријатни гости ваши, сви пређу у медвеђу кожу због њене густе длаке и Оклук их избацује на снег.

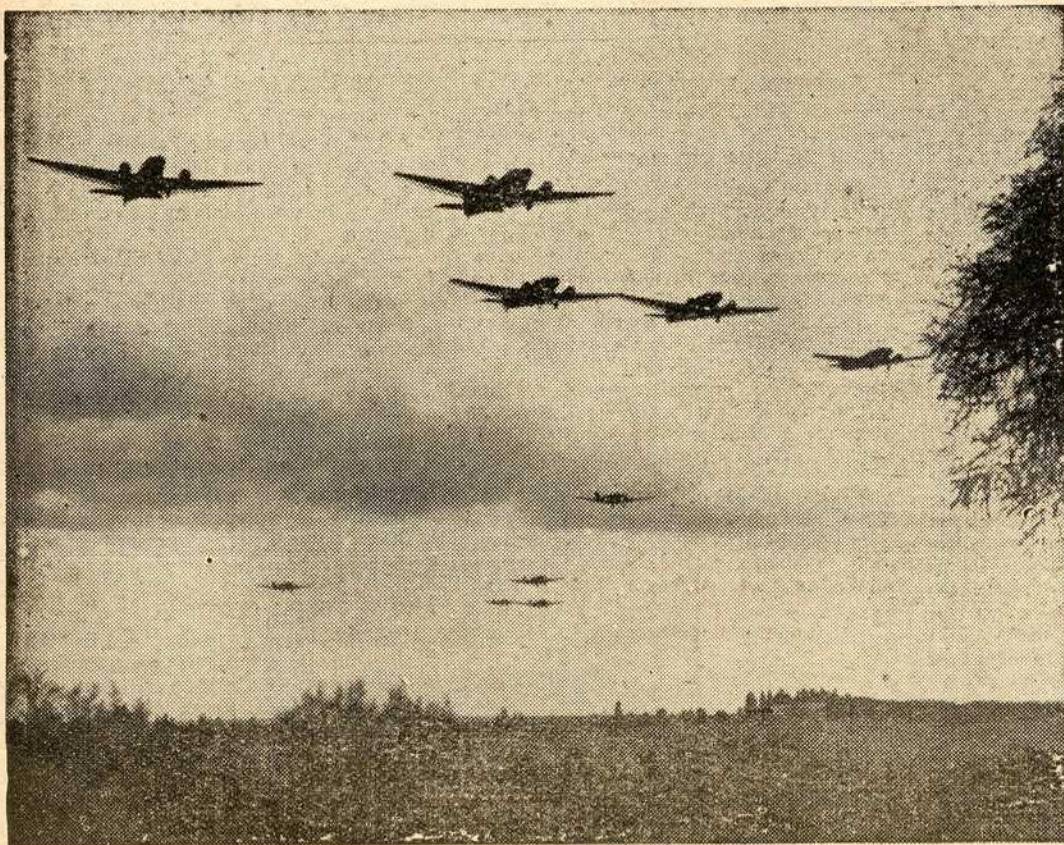
Идућег дана снег толико бљешти да би Оклук убрзо био заслепљен. Он никада није видео задимљено стакло, нити тамне наочари, али његов штит за очи направљен од зуба моржа или дрвета са финим прорезима место стакла послужиле му исто тако добро.

Када стигне на циљ Оклук употреби своје санке за храну. Кожа моржа отквари и да је псиња, а сам поједи рибу која је била замотана у кожи.

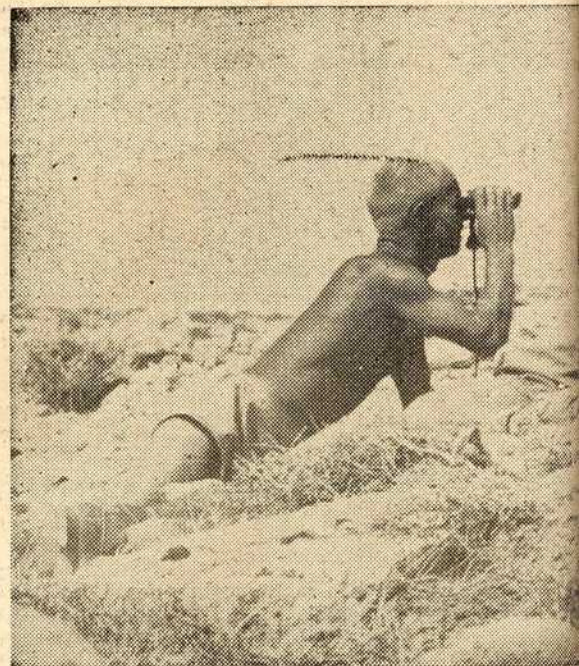

И поред страшних пешчаних буре, званих „гибли“, немачке трупе у северној Африци са својим италијанским савезницима отерали су Енглеze далеко на Исток. Пешчане буре дувају таквом жестином да фини ситни песак продире чак и кроз одело. Зато је овај немачки војник на стражи овако увео лице.
(Fotos: Atlantic 6, Hofmann 2)

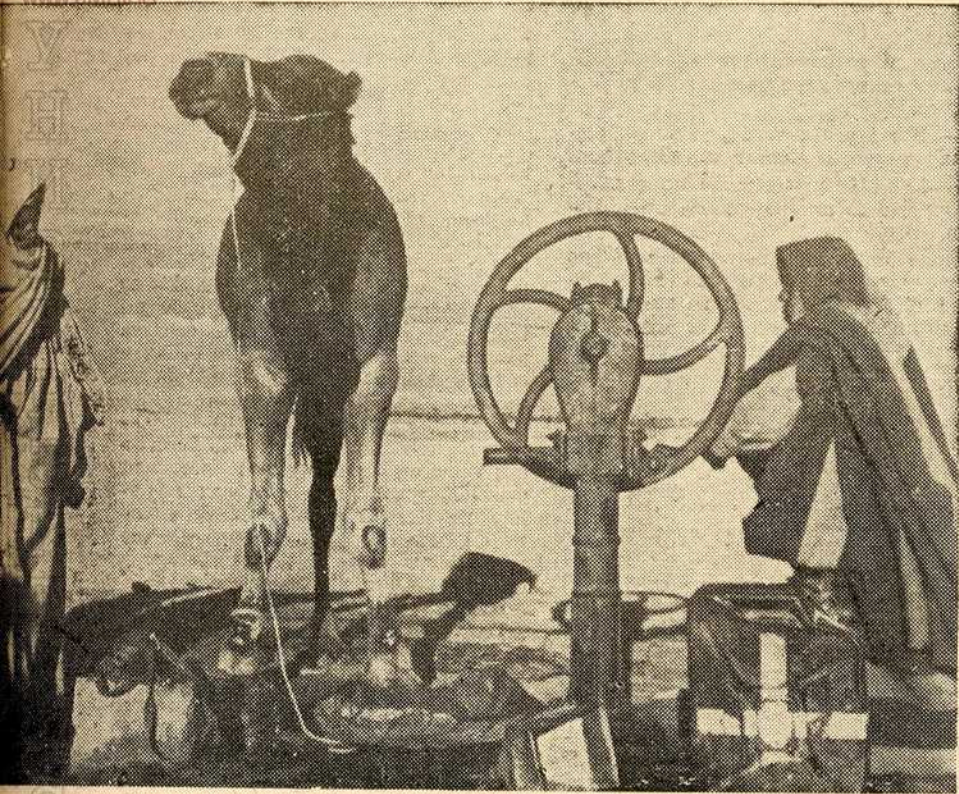
На
ушна ренком
всаку

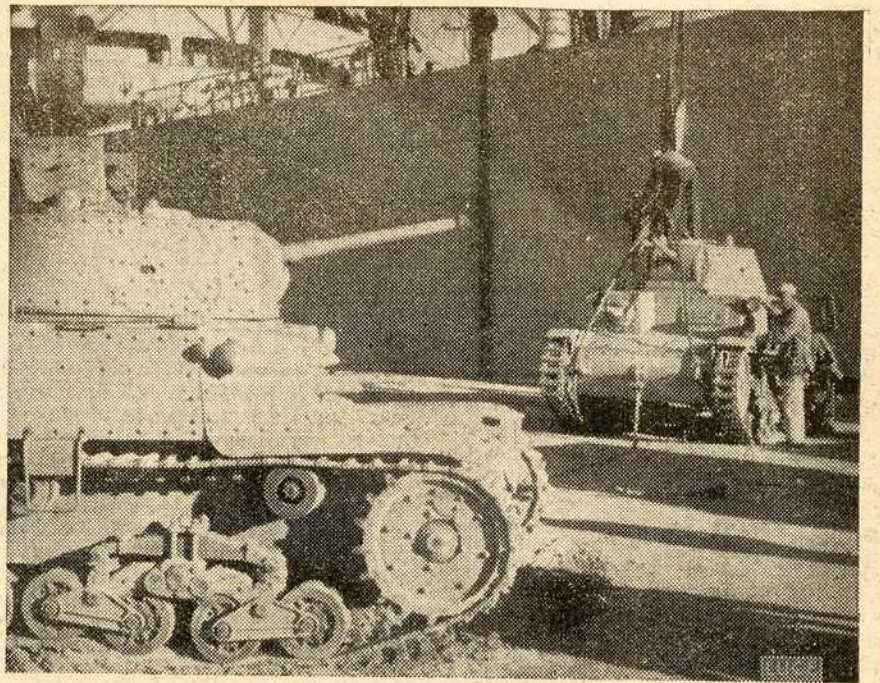
Комора се дотура немачким трупама, које се боре у пустињи већим делом ваздушним путем. На слици се виде немачки транспортни авиони који врше то снабдевање.

Десно. — Мигра-
љеско гнездо у пу-
стињи. Војници
немачког експеди-
ционог корпуса и
под жарким африч-
ким сунцем будно
чувају стражу.

Горе. — Афричка идила: и пустињски бутари добили су модерне пређаје, дело немачке организације и рада.

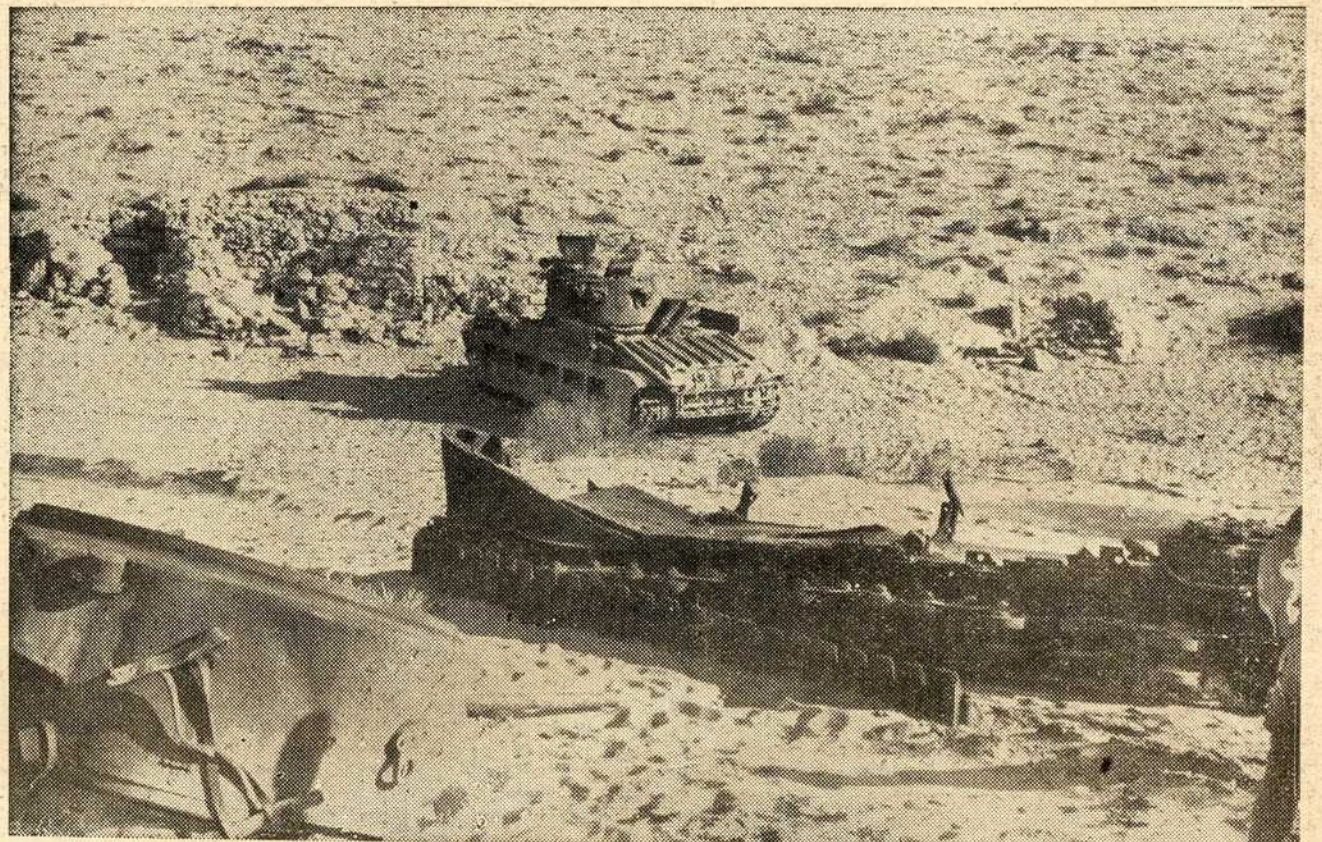
Конвоји сила особине стижу неслетано у Северну Африку. На слици се види искрцавање тешког оружја и тенкова из брода који је тек стигао.

Лео. — Победник у Африци генерал-обрст Ромел у главном штабу италијанске армије у Северној Африци у разговору с италијанским армијским генералом Наваринијем.

После огорчених борби у Северној Африци: заробљени енглески војници, већином Аустралијанци и Новозеланђани, укрцавају се на један италијански брод који ће их пребацити у Италију.

Разорени енглески тенк у пустињи. По саопштењу немачке врховне команде у месецу фебруару, силе особине у току јануара у Киренајци заробиле су 3 500 Енглеца, заплениле или уништиле 370 оклопних борних кола и 192 топа

Борба за нефтељуле

У оријент-експресу, Ханс Ромберг и Матеја Ертл срели су тобожњег грчког конзула Грејнена, у коме Ромберг препозна британског тајног агента Форбса. Ромберг и Форбс знају се и сувише добро. То је било још 1918 године у Баку. Ромберг, кога је рат као бившег немачког официра овамо бадио, стара се за јавну безбедност вароши. Индустрија нафте стално је кушаја. Он сумња на Форбса који се

издаје за трговца. Мистер Форос је стварно отворио пут Турцима у Баку, што је преко 30.000 невиних Јермена платило главом. Ромбергова борба против Форбса отежана је тиме што је овај успео да придобије наклоност америчког петролејског магната и акционара извора нафте у Баку, Кемпса, са чијом се ћерком Силвијом и верио. Мистер Форбс је постигао свој циљ, и у могућности је да енглеском адмиралитету преда изворе нафте у Баку. Сада он спрема освету Ромбергу, али овај, благовремено упозорен, избегне опасност за свој живот. Енглези су претрпели пораз и принуђени су да беже. И Форбс умакне, пошто је пре тога тешко ранио Ромберга, Баку је ослобођен. Силвија и Матеја Ертл негују Ромберга док није оздравео... То је било 1918 године. А сада је случај опет саставио Ромберга и Форбса. Али овога пута Ромберг неће допустити да га Форбс надмудри. У купеу се одиграла кратка борба која се завршила смрћу енглеског агента. Његови злочначки планови заувек су спречени...

Улогу Ромберга игра: Вили Фрич, Форбса: Рене Делтген, Ертла: Фриц Камперс, Силвију: Лота Кох. Филм је режирао Фриц Киршоф.

Наука и ТЕХНИКА

ЖИВЕ КОРАЛСКЕ ЛОПТЕ

Плитки обалски делови Индијског Оксана око острва Индонезије познати су одавна по многобројним коралским спрудовима од којих неки достижу чак и огромне димензије. Ти спрудови познати су и као чувена ловишта бисерних шкољки, али се у овој области ваде и врло цењени племенити корали пурпурне боје, затим неке ретке врсте корала које се продају на тржиштима Јужне и Југоисточне Азије.

На стеновитим обалама, које су великим плитким, без муља и песка, и благо падају према мору, откривене су врло интересантне лоптасте коралске колоније. Њих су таласи непрекидно котрљали као да су праве лопте. Пажљивим испитивањем брзо је откривено да су ове лопте обрасле са једне страна коралским полипима. При котрљању преко каменог дна, полипи се увлаче, у своје кућице и поново извлаче из њих. Њихови шипци су пурпурне боје са жутиим пругама.

Интересантно је да су овакве колоније корала нађене, досад, само у обалском делу мореуза Суида, између острва Суматре и Јаве, и да претстављају велику реткост. Покушај да се гаје у аквариумима с морском водом, нису дали повољне резултате.

ШКОЉКЕ ПОТАПАЈУ БРОДОВЕ

Иако звучи фантастично, истинито је да извесне врсте шкољки могу изазвати праве бродоломе. Једна од тих шкољака, позната у науци под називом Тередо навалис, буши у дрвеним труповима једрилица и бродова дубоке рупе. Некада, нарочито када се у бродски труп увуче знатан број шкољака, оне могу да створе велике рупе кроз које продире вода, или да толико избуше и упропасте дрвени труп да се он при јаким ударима таласа поломи и попрска.

Исто тако неке врсте шкољака приврсте се за део брода који лежи у води и образују једноставан покривач који личи на неку врсту оклопа. Збијене једна уз другу, оне могу живети месецима овако припијене за брод. Некада их има толико да увелико утичу на саму брзину пловидбе, пошто својим љштурама повећавају трење. Детаљним испитивањем утврђено је да у неким случајевима брзина брода при пуном раду машина може опати чак за 15 процената. Због тога се у топлим морима, нарочито у

јужноамеричком и мексиканском обалском подручју, често чисте бродови од ових шкољака, при чему се извлаче на суво или у докове.

ЈЕДАН ОПТИЧКИ ТРИК

Ако на обичном листу беле хартије испишемо црвеном оловком или, још боље, црвеним мастилом, неку реч, слова ће изгледати као да су потпуно ишчезла, ако овај лист посматрамо у некој замраченој соби осветљеној само црвеном лампом. Текст исписан плавим мастилом на белој хартији губи се ако се посматра у замраченој соби осветљеној плавом лампом. То исто важи и за друге боје.

Ову појаву искористили су неки модерни мађионичари за трикове којима могу присуствовати само гледаоци са јаким живцима. За ту сврху потребно је једно лице са јасно плавим или изразито зеленим очима. Као осветљење употребљавају се специјалне лампе са филтровима који пропуштају плаву или зелену боју као што је боја очију.

Експеримент почиње на обичној светлости и изводи се у декору који потсећа на собе у којима су у средњем веку вршена мучења. После једног страшног вриска осветљење се гаси и истовремено пале се специјалне плаве, односно зелене лампе са филтровима. После неколико тренутака лице које је било „мучено“ окреће се публици.

Запрепашћени гледаоци уместо очију виде на лицу артисте само црне празне дупље и кржаве трагове око очију. Пошто су преживели једно страшно узбуђење, лампе се опет пале и на лицу „мученог“ појављују се очи којих до пре неколико тренутака уопште није било, а ишчезавају кржаве мрље.

На сличан начин на позорници нестају разни предмети: огледала, постављени столови, велике лутке итд.

НАУКА И РАД

У Немачкој постоји већи број научних лабораторија и специјалних огледних станица у којима се најмодернијим методама испитују могућности за побољшање здравља радника, итд.

Захваљујући овим напорима постигнути су огромни резултати. Радник у хемијској индустрији обезбеђен је потпуно од свих штетних утицаја разних пара, гасова и киселина. Он ради у извесним просторијама у специјалним

гуменим оделима, каткад чак и са маском. У ливницама, топоницама и великим металним фабрикама предузете су све мере за потпуно обезбеђење човека који проводи сате у напорном послу. То исто учињено је и у свим другим гранама рада.

Овај успех могао је бити постигнут само великим залагањем многобројних научника и техничара који су извршили замашан број експеримената. Неки од ових проналазака претстав-

У специјалним гуменим костимима радници су потпуно заштићени од дејства опасних киселина.
(Fotos: Europa Sonderdienst)

љају и праву револуцију у својој домену, а сви заједно учинили су да се рад обавља под најидеалнијим могућим околностима.

МАЛЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

У природи постоји 21 аминокиселина, и од њих би се могло саставити 2432912008176640000 разних врста беланчевина или њихових једињења.

Први писаћу машину пронашао је Петер Митхофер из Беча.

На Хималајима зечеви и газеле живе све до висине од 5200 метара, лептири и пчеле до висине од 6400 метара, паучи до 6700, а мове су нађене на висинама од 4900 метара.

Преисторијски човек ловио је врло радо дивље коње. Код пећине Солитре у Француској, нађене су кости од 10.000 коња које су били уловили и појели преисторијски ловци.

Савети НАШЕГ ЛЕКАРА

Зашто настаје и како се поправља слаб апетит

Истина највећи број људи у последње време има добар апетит, али има их који немају нарочити прохтев за јело, који према томе имају слаб апетит. Међу овима који имају, хвала Богу, добар апетит — здрави људи који се добро осећају — има их који баш у последње време имају толики апетит да се и сами чуде и да га скоро проклину.

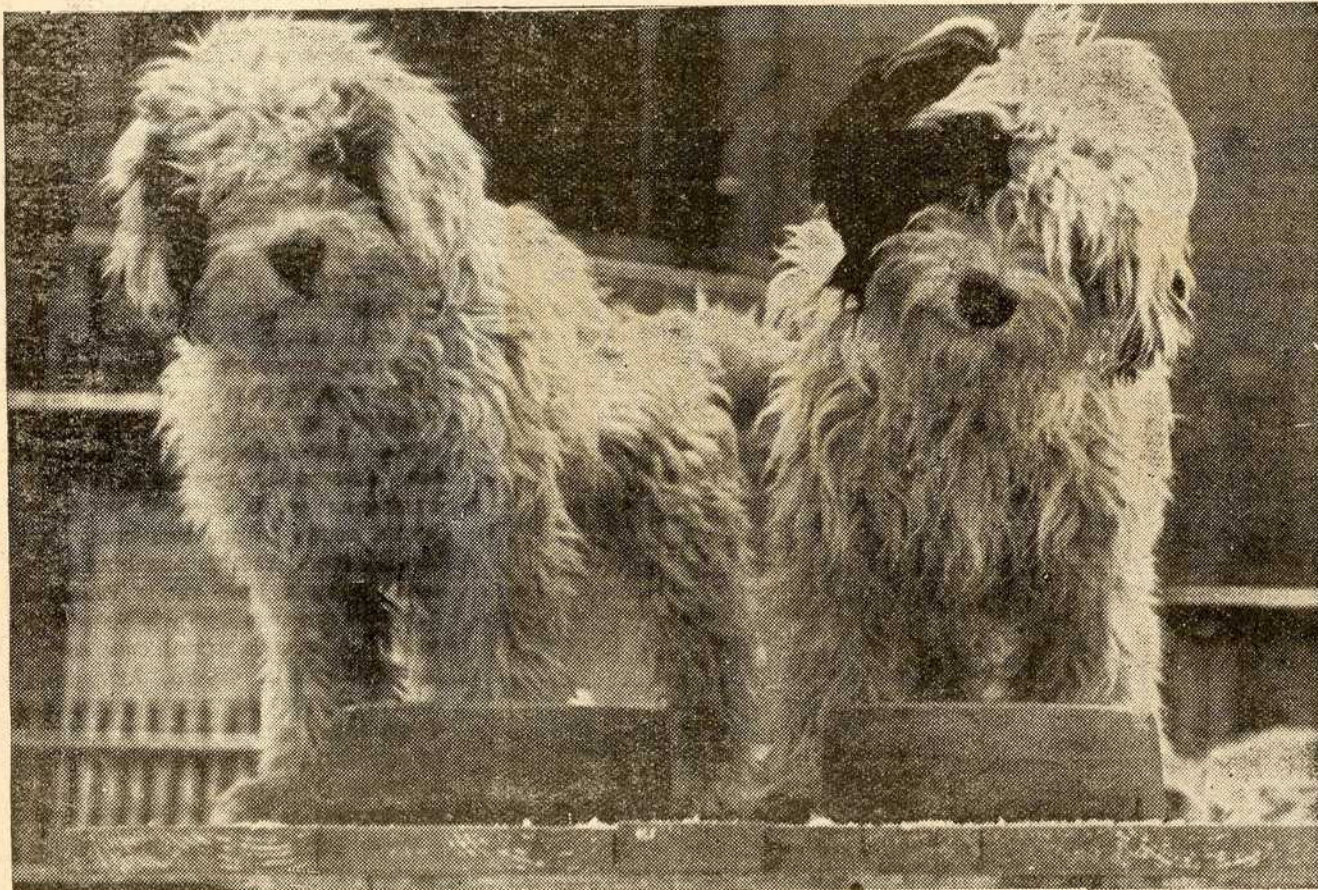
И то је тачно. Већина људи има сада много већи и бољи апетит него раније. Одкуда то долази?

Прво због тога што цео свет, по количини мање једе него ли раније. То важи нарочито за оне који су јели више, па и сувише. Али то вреди и за оне који су мање јели. Сада и једни и други мање једу и због тога имају већи прохтев за јелом. Друго, не само количина, него је и каквоћа хране друкчија. Пре се јело више хлеба, више масти, више слаткиша. Сада се исхрана састоји од мање хлеба и масти, а више варива и салата. Напоследку свет сада живи другим, са хигијенског гледишта, уреднијим животом. Нема више седељки по кафанама, уз чашицу-две, нема више пушења 40—50 цигарети дневно, ни ти војње аутомобилима, колима па чак и трамвајима. Свет сада леже уредно, спава довољно, више се креће, већи део дана проводи на чистом ваздуху, па због тога има и бољи апетит. Кад се томе дода и духовни утицај тј. свет да се не може јести колико раније, што наравно изазива повећан прохтев за јелом — добиће се јасна претстава зашто већина људи има сада добар апетит.

Али има особа које, и поред свега тога, пате од рђавог апетита. То су обично болесници. Чудно је, али је тачно да је апетит врло осетљива особина човечијег организма. При ма и најмањем оболењу, он се мења. Према томе нестанак апетита је сигуран знак да нешто у организму није у реду. И то, пошто је апетит израз душевног расположења за јело (за разлику од глади, који претставља неодољиву потребу за јелом), његов нестанак може бити знак како телесног тако и душевног поремећаја. Познато је да слабување, малокрвине и измршавеле особе имају слабији апетит, вероватно услед неправилне функције жлезда са унутрашњим лучењем. Стога је и код оболења тих жлезда, апетит увек врло слаб (осим код повећаног рада штитне жлезде, која се налази на предњем делу врата, када је апетит, напротив, знатно повећан). Нарочито је то случај за време оболења хипофизе (жлезде у мозгу) и надбубрежних жлезда. Али исто тако апетит понушта и код сваког другог дужетрајног, тзв. хроничног оболења, нарочито оног које води мршављењу организма, као напр. тежак облик туберкулозе или рак. Осим тога разни отрови за човечији организам, као што су морфици, кокаин, или дувањ, врло штетно утичу на човечији прохтев за јелом.

Из овога произлазе и начини лечења слабог апетита. Пре свега треба се постарати да се уклоне непријатна душевна узбуђења. Без тога нема доброг апетита. Затим се морају отклонити сви отрови који неповољно на апетит утичу, а ти су, на првом месту, дувањ и прекомеран алкохол. Напоследку треба се потрудити да се код болесних створи душевни прохтев за јелом, који ће се постићи угађањем (справљањем јела које он воли и на начин како он захтева), укуским изношењем на сто (узимањем хране у тачно одређено време, и то чешће и у мањим количинама) и евент. заједничким јелом са другим особама, доброг апетита. Сигурно је да ће се тим начином у највећем броју случајева постићи много више него различитим препаратима и лековима за „поправку апетита“.

Др. С.

Ретки примерци тибетанских паса расе Љаса-Ансо. На свакој изложби паса добиће за цело награду.

ПРУЖИ МИ РУКУ ПА ЋУ ТИ РЕЋИ КАКАВ СИ

Зашто се заљубљени парови тако радо држе за руке? И најстрожији посматрач, који не воли „бучне“ изливе нежности заљубљених људи, признаје да је овај неми, дуг стисак руке врло леп и топао. Ни посматрач, ни заљубљени не могу да објасне „шта је у томе“. И зашто је то тако? Кад би то знали, знали би онда зашто се уопште људи рукују при поздрављању. Људска култура свакако не би трпела да се људи тек онако, без икаквог разлога рукују и држе за руке као мала деца у колу.

„Пружи ми руку па ћу ти рећи какав си“ то је неписани закон, по којем се људи још од памтивека инстинктивно управљају. Када бисте посматрали живот, видели бисте, да сваки човек има у својој руци сав свој карактер. Не мислимо овде на разно читање из руке ни на графологију. Истина је да вам човек може бити симпатичан или несимпатичан по својој појави или понашању, али то је површан суд. Ходете ли да се уверите какав је он заиста, сазнаћете то најбоље по томе како на вас утиче његов стисак руке.

РУКЕ ЛЕПЕ И РУЖНЕ

Постоје различите руке, меснате, кошчате, меке, рапаве, велике, суве, топле, хладне. Постоје руке које се припију уз вашу руку као сомот (зависи од тога волите ли то или не) има и других које се некако нерадо пружају или само врховима прстију додирну вашу руку — можда и ви сами нерадо пружате руку, или то не умеће и према томе можда доносите погрешан суд о туђим рукама, које су нежне, некада дрске, суверене или улагујуће. Од пружања руке зависи а не од „трешења“. Какве су ваше сопствене руке? Лепе или ружне? Можда то сами не видите. Све лепе руке не морају уосталом бити дословно лепе, јер ни лаковани нокти не могу, драге госпођице, претворити вашу руку у искрену. Напротив, те „најружније“ руке, чији је длан пун жуљева од тешког посла, могу бити уствари најлепше. Трудите се да ваше руке буду добре па ће онда оне добро оенити руку ваших ближњих.

ПЛЕМЕНИТОСТ НА ДЛАНУ

Познајемо прекрасне, на први поглед дивне руке уметника: њихови елегантни дуги прсти допадају се фотографима. Неговане руке глумица, гумене руке вајара, меснати прсти песника и књижевника, мала рука мислиоца — то је све само одећа тих руку, душа њихова није у њиховом изгледу, она се осети тек у стиску тих руку. И ту врло често увидите зашто вас негована рука превари, кад је помоћу салона за удешавање ослобођена разних основних непријатних особина, којима је пре обилувала: не-

говане руке се не заноје- неговане руке нису хладне и напротив бивају лакше него што то њихов власник жели. А лака рука је увек рђава, била кошчата или месната: тежина руке је мерило карактера. Племенитошћ мора бити удођена; никакво косметичко средство, чак и кад сакрије прави изглед руке, неће променити душу и карактер руке. А ни човека.

РУКА РАПАВА И ДЕФОРМИСАНА

Нису то само косметичка средства која скривају прави облик руке. То је и посао који измени руку — чешће, разуме се, у несимпатичну форму. Постоје професије које, ако ништа друго, оно макар измене изглед и осетљивост руке. Избодени прсти шваље, заврнути палац кројача, искривљени прсти разних писарчиња, удубљене јагодице на прстима дактилографкиња, јесу мали примери таквих измена. Извучени прсти пијаниста, расквашене руке праља, тврди дланови рудара, све су то тежи случајеви али и поред тога душа руке остаје неопштењена: у оваквим случајевима морамо доносити свој суд веома опрезно, опрезније него код оних, где је карактер, како се то каже, на длану. А то је код људи, којима ни косметика и рад нису изменили изглед руку.

РУКА МАЛА И ВЕЛИКА

Тешка рука не изазива поверење, али ипак то може бити шапа доброг бернардинца који ће вас извући из снежне олује. Ручица мала, нежна, на први поглед је најсимпатичнија — али ипак то може бити шапа мачке која ће у погодном тренутку пустити нокте. Не од изгледа, од стиска руке зависи. Лака рука може бити исто тако велика као и мала. Клизни ли по вашем длану као да је стављена на ватру, причувајте се! Али исто тако пазите и на руку која се залепи за ваш длан као да ће у њему да се настани за вечита времена. Ваша сопствена рука (и она може бити зла — не мислите да сте ви најбољи човек под сунцем) једноставно не подноси другу, која јој је несимпатична: ваша рука проговориће сама, не смете на њу утицати. А верујте, ваша рука има искуства и говори увек истину! Само због тога људи приликом упознавања пружају једно другом руку. Да би се боље упознали. Само зато се заљубљени држе за руке да би се уљубљивали сазнањем да су једно другом блиски. Правична рука способна је и поред макакве деформације, било да је произведена радом или косметичким средством, да напина прави карактер пружене руке. Пружи ми руку а ја ћу ти рећи какав си! Од моје руке најбоље ћеш дознати, какав сам ја, иако бих ти речима о себи напричао много лепих ствари.

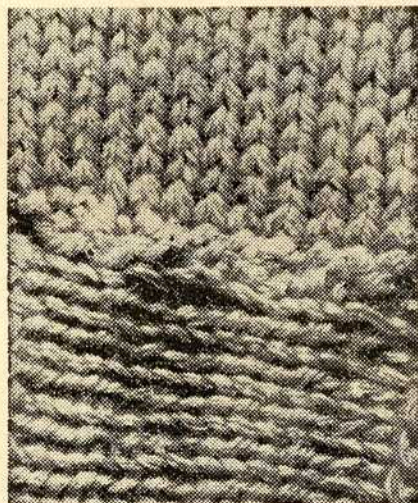
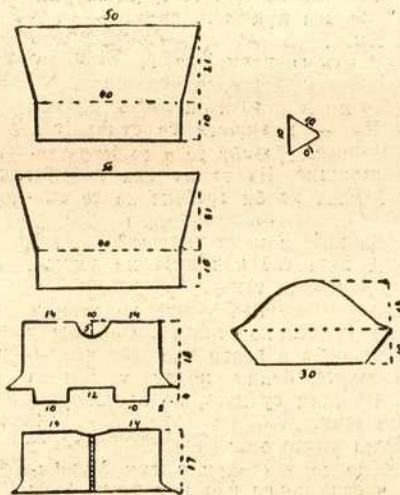
Н. Д.

Сива жуловер

Материјал: 200 гр. сиве и роза букле-вуне. Игле бр. 3 и бр. 2.

Начин рада: Персеј-рад (1 ред право, 1 ред обрнуто).

Предњи део: Почети доле са 110 петљи на иглама бр. 2. Радити 2 право, 2 обрнуто до висине 10 см. Пребацити рад на игле бр. 3 и радити 50 см. право; потом додавати по 1 петљу у сваком четвртом реду.

Задњи део: Почети доле са 100 петљи и радити исто као и предњи део.

Сатла: Радити се у дужини. Почети код изреза око рукава са 2 петље. Радити 5 редова право, потом 3 пута додати по 1 петљу, затим треба додати 40 петљи. Потом на другом крају додати 5 петљи за патне за џепове. Радити 10 см. право; скинути 5 петљи; радити 14 см. право. Додати 5 петљи; радити 10 см. право, скинути 5 петљи. Изрез око рукава исто као на почетку. За изрез око врата у средини, у висини од 5 см. и 10 см. ширине скидати увек по једну петљу. Радити наизменично 4 реда сиво, 4 реда роза. Лева радити у два дела са рајсферилсом.

Рукави: Почети од кугле рукава са 3 петље. Радити 6 реди право, и даље додавати у сваком реду по 1 петљу. Потом радити 20 реди право, 4 реда сиво 4 реда роза.

Крагна: Почети на 2 петље, на почетку и крају сваке игле у сваком реду додавати по 1 петљу док не добијете 10 см. ширине.

(Fotos: Europa Sonderdienst „E. S.“)

Пролећни капут од меког лебелог штофа, једноставног кроја, с великим џеповима. Широко драгомер на струку остраг, скупља велики набор.

Хаљина од вуне-ног крена. Горњи део је урађен по изгледу на „кошуљице“ са широком пасмом, напред и назад. Јако блузире. Сукња има четири дубоке фалте које нису проштеповане већ само препеглане. На струку широка ткивица, која на тај начин лепо добија примену у тоалети модерне жене. (Модел: Марјана Петровић ученица)

Њам савет ВЕЛИКА ПОМОЋ

● Свежа јаја, иако су данас јако скупа, врло су хранљива. Најбоље ће их искористити ако их скувате ровито, при чему жуманце остаје пресно.

● Пре него што почнете са великим спремањем, темељно ишчистите све фиоке. Испразните их потпуно, истресите и очистите од прашине, ставите на дно чист папир; све вунене ствари замотајте у новине а све непотребне ствари избаците.

● Једном недељно свака домаћица треба себи да да једно слободно по подне, које ће употребити било за куповину по вароши било да иде у посету пријатељима. Овај одмор од свакиданег домаћег посла освежиће домаћину и ићи ће у прилог њеном добром расположењу.

● Малој деци дајте да се ставе на домаће ципеле гумени њоновци. Неће се клизати на паркету или линолеуму и на тај начин неће падати.

ИЗВАН СЦЕНЕ

Анита Мезетова

Позната и врло омиљена певачица Анита Мезетова стекла је већ своје уметничко име. Београдска публика је необично воли и топло је поздравља у свакој прилици. Али и ван сцене Мезетова је веома мила и љупка. Она је врло културна и интелигентна жена. Разговарајте с њом ма о чему и увек ћете имати живог и интересантног саговорника. У приватном животу њено најмилије занимање изгледа да је читање стихова. И кадгод нађе времена за то. — чак и у паузама

на пробама — увек има при руци неку добру збирку песама. Тако ју је и наш фоторепортер данас нашао у канцеларији позоришне дирекције са Арверовим сонетом у рукама. Читала га је наглас, с много смисла за ритам. Госпођица Мезетова вероватно има и других особина које су блиске нама смртним, али је на питање новинара које су јој мане, и да ли има и коју слабу страну, враголасто одговорила: „Свакако нисам ја та која би вам о њима говорила...”

Мира Тодоровић

Једно ново уметничко име, многим са позорнице још непознато. Како позвани тврде обећава много. У то и ми верујемо... Толико о њеном уметничком животу

Иначе, у приватном животу, она је ведро враголасто девојче. Занима се много за све што може да јој пружи искуства које јој је за сцену потребно и својим живим духом врло брзо реагира у разговору. Сваку шалу спремно дочекује. Уме да одговори правим речима, и лако схвата шта сте хтели да јој кажете. Па ипак за сад још нема непријатеља. У томе јој свакако помаже свежа чепота њених осамнаест година.

Ледене СКУЛПТУРЕ

Као да је изговорила неке чудне, неразумљиве и тихе речи, као да је махнула чаробним штапићем, аима је оковала земљу и снегом и ледом, успавала је и да-

ла јој необичне облике. Али су ти облици величанствени. Има ли мајстора скулптуре који би могао овако дивно да изваја стабла и грање у блиставом кристалу, као што га

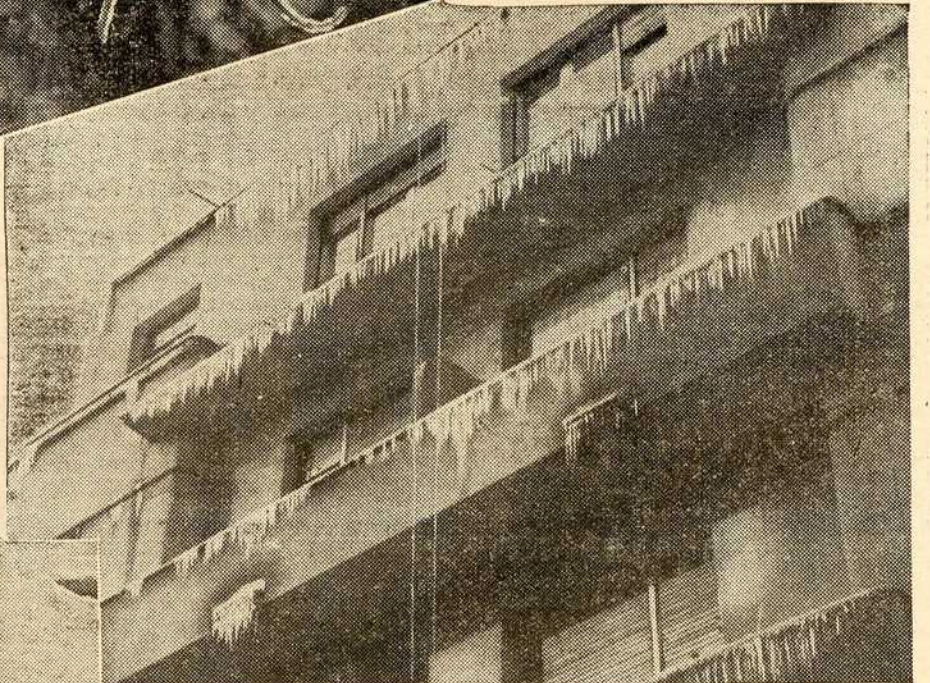
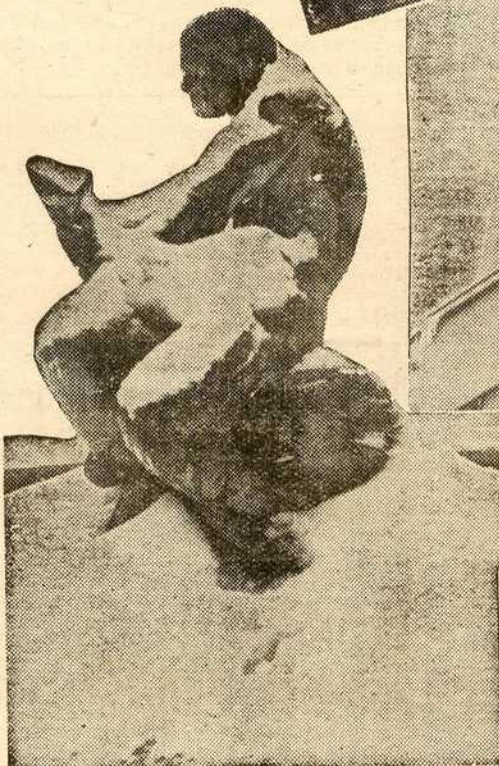
...Један кутак Калемегдана у снегу.

...а грање обвијено ледом личи на извајану фантазију од блиставог кристала...

Ледене чипке украсиле су стреје и рубове балкона.

...а бронзана статуа — водоскок на Калемегдану покривен је белим и нежним покривачем...

(Снимци: А. Симић)

је зима обгрлила ледом? Ледене чипке на стрејама кућа и рубовима балкона у своје сјајном реду не би могла да исплете ни највештија рука везиље. Ни највећа сликарска фантазија, ни кичина највећег мајстора не би могла тако да наслика природу у снегу

као што је то зима обдарила својом чаробном руком.

Све је добило необичан и фантастичан изглед, све је прекривено снегом и кристалним ледом а ипак је све тако лепо и чаробно живо у своје дугом, слећеном зимском сну.

НЕДЕЉНИ ПРОГРАМ

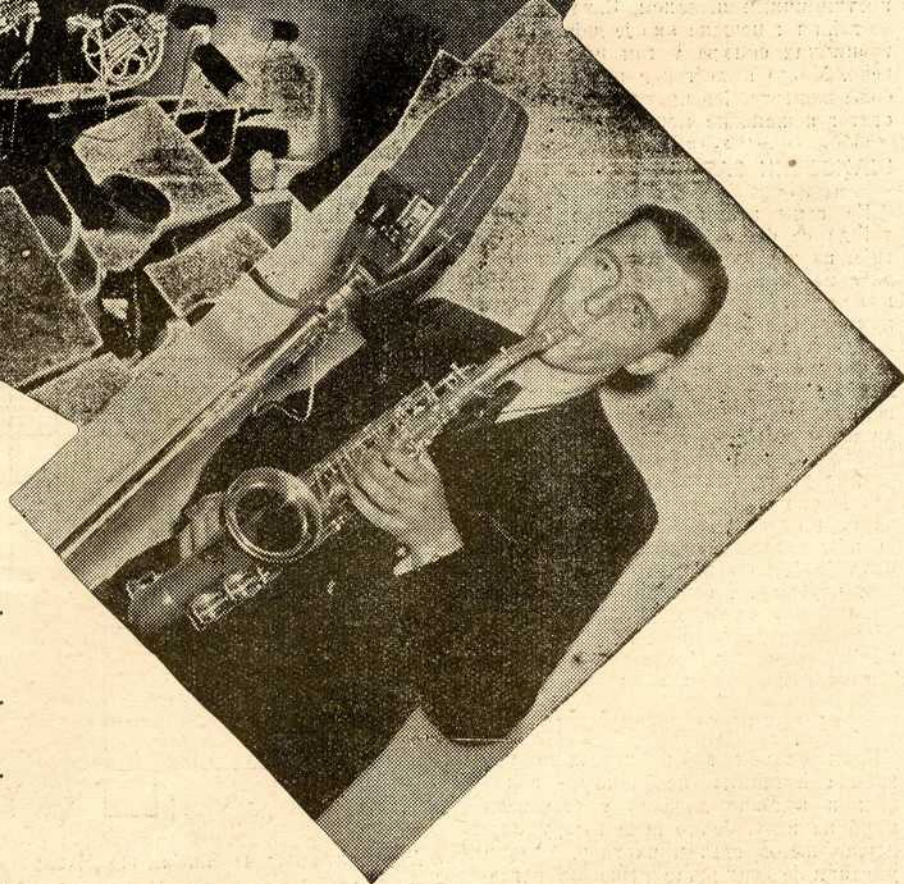
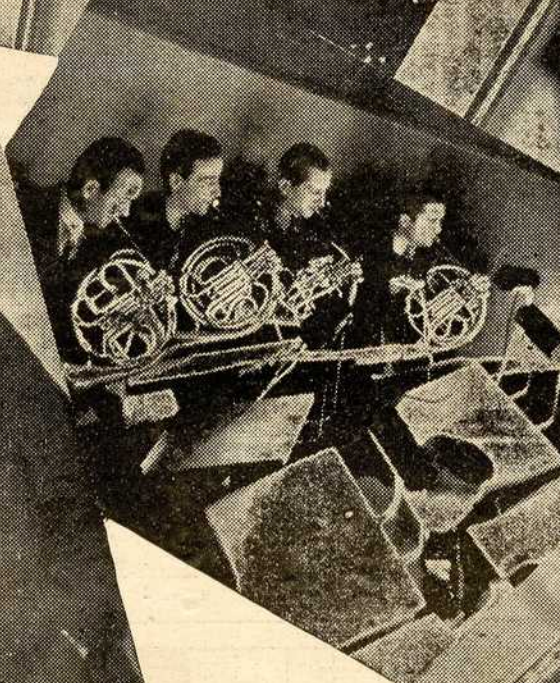
БЕОГРАДСКЕ РАДИО СТАНИЦЕ

Wochenprogramm des Senders Belgrad

„Дувачки квартет, саксофон и певачи пред микрофоном: То је ако добро погледате, програм пуи полета и квалитета“.

„Ein Hornquartett, ein Saxophon und Sänger vor dem Mikrofon:

Das ist, wenn Ihr's bei Licht bescht, Programm voll Schwung und Qualität.“

(Fotos: Kofent)

НЕДЕЉА, 22 ФЕБРУАРА 1942

- 5.00— 6.15 Другарски поздрави.
- 6.15— 7.00 Јутарњи концерт.
- 7.00— 7.15 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 7.15— 9.00 Добро јутро, драги слушаоци.
- 9.00— 9.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 9.20—10.00 Преподневна музика.
- 10.00—10.30 Свечани час.
- 10.30—11.45 Празнични концерт.
- 11.45—12.00 Недељни преглед.
- 12.00—12.05 Прелиставамо програм.

- 12.05—14.00 Велики подневни концерт. У међувремену:
- 13.00—13.10 Саопштења на српском језику.
- 14.00—14.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14.20—15.00 Пауза.
- 15.00—15.30 Извештај Врховне команде и кратке вести за војску.
- 15.30—15.35 Извештај о водостају.
- 15.35—16.00 Сетни звуци.
- 16.00—16.10 Извештај Врховне команде на српском језику.

РАДИО ПРОГРАМ

СУБОТА, 28 ФЕБРУАРА 1942

- 16.10—18.00 Весели звучник. Изводи Радио-оркестар за игру под управом Отмара Хофера.
- 18.00—18.30 Час немачке народне групе.
- 18.30—18.45 Дневни преглед на српском језику.
- 18.45—19.15 Италијански гласови.
- 19.15—19.30 Преглед дневне штампе на српском језику.
- 19.30—19.45 Мајстори волине.
- 19.45—20.00 Из савремених догађаја на немачком језику.
- 20.00—20.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 20.20—22.00 Поздрављамо наше слушаоце
- 22.00—22.25 Немачке вести, спортске вести и вести на српском језику.
- 22.25—24.00 Забавни концерт. Изводи Велики радио-оркестар под управом дра. Ханса Хернера.
- 00.00— 1.00 Радио Београд поздравља фронт и отаџбину.

ПОНЕДЕЉАК, 23 ФЕБРУАРА 1942

- 5.00— 6.15 Другарски поздрави.
- 6.15— 7.00 Јутарњи концерт.
- 7.00— 7.15 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 7.15— 9.00 Добро јутро, драги слушаоци.
- 9.00— 9.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 9.20—12.00 Пауза.
- 12.00—12.05 Прелиставамо програм.
- 12.05—13.00 Подневни концерт. Изводи Мали радио-оркестар под управом Феодора Селинског.
- 13.00—13.10 Саопштења на српском језику.
- 13.10—14.00 Наставак подневног концерта.
- 14.00—14.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14.20—15.00 Пауза.
- 15.00—15.30 Извештај Врховне команде и кратке вести за војску.
- 15.30—15.35 Извештај о водостају.
- 15.35—16.00 Познате музичке капеле.
- 16.00—16.10 Извештај Врховне команде на српском језику.
- 16.10—17.00 Свира забавни радио-оркестар под управом Франје Седлачека.
- 17.00—18.00 Свира и песма са Балкана.
- 18.00—18.30 Час немачке народне групе.
- 18.30—18.45 Дневни преглед на српском језику.
- 18.45—19.15 Познате мелодије.
- 19.15—19.30 Преглед дневне штампе на српском језику.
- 19.30—19.45 Пева Карл Шмит-Валтер.
- 19.45—20.00 Спорт у току недеље.
- 20.00—20.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 20.20—21.45 Распевани понедељак.
- 20.20—22.00 Поздрављамо наше слушаоце.
- 22.00—22.25 Немачке вести, спортске вести и вести на српском језику.
- 22.25—24.00 Шлагери које познајете. Свира Радио-оркестар за игру под управом Отмара Хофера.
- 00.00— 1.00 Радио Београд поздравља фронт и отаџбину.

УТОРАК, 24 ФЕБРУАРА 1942

- 5.00— 6.15 Другарски поздрави.
- 6.15— 7.00 Јутарњи концерт
- 7.00— 7.15 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 7.15— 9.00 Добро јутро, драги слушаоци.
- 9.00— 9.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 9.20—12.00 Пауза
- 12.00—12.05 Прелиставамо програм.
- 12.05—13.00 Свира тамбурашки оркестар Александра Араницког.
- 13.00—13.10 Саопштења на српском језику
- 13.10—14.00 Лепе мелодије.
- 14.00—14.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14.20—15.00 Пауза

- 15.00—15.30 Извештај Врховне команде и кратке вести за војску.
- 15.30—15.35 Извештај о водостају.
- 15.35—16.00 Свира Вил Глахе.
- 16.00—16.10 Извештај Врховне команде на српском језику.
- 16.10—17.00 Шлагери на бесконачној пантљици. Изводи Радио-оркестар за игру под управом Отмара Хофера.
- 17.00—18.00 Шарени час.
- 18.00—18.30 Час немачке народне групе.
- 18.30—18.45 Дневни преглед на српском језику.
- 18.45—19.15 Из немачких покрајина.
- 19.15—19.30 Преглед дневне штампе на српском језику.
- 19.30—19.45 Сопистичка музика на флаути.
- 19.45—20.00 Из савремених догађаја на немачком језику.
- 20.00—20.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 20.20—21.45 Од стотог у хиљади.
- 21.45—22.00 Поздрављамо наше слушаоце
- 22.00—22.25 Немачке вести, спортске вести и вести на српском језику.
- 22.25—24.00 Опера „Тоска” од Пучинија
- 00.00— 1.00 Радио Београд поздравља фронт и отаџбину.

СРЕДА, 25. ФЕБРУАРА 1942

- 5.00— 6.15 Другарски поздрави.
- 6.15— 7.00 Јутарњи концерт.
- 7.00— 7.15 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 7.15— 9.00 Добро јутро, драги слушаоци
- 9.00— 9.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 9.20—12.00 Пауза.
- 12.00—12.05 Прелиставамо програм.
- 12.05—13.00 Свира Дувачки радио-оркестар под управом Франје Седлачека.
- 13.00—13.10 Саопштења на српском језику.
- 14.00—14.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14.20—15.00 Пауза.
- 15.00—15.30 Извештај Врховне команде и кратке вести за војску.
- 15.30—15.35 Извештај о водостају.
- 15.35—16.00 Свира Барнабаш фон Геци.
- 16.00—16.10 Извештај Врховне команде на српском језику.
- 16.10—17.00 Бечке бонбоне.
- 17.00—18.00 Српска народна музика. Изводе Народни радио-оркестар, Радио-хор и солисти.
- 18.00—18.30 Час немачке народне групе.
- 18.30—18.45 Дневни преглед на српском језику.
- 18.45—19.15 Весело вече.
- 19.15—19.30 Преглед дневне штампе на српском језику.
- 19.30—19.45 Пева Вилхелм Штринц.
- 19.45—20.00 Из савремених догађаја на немачком језику
- 20.00—20.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 20.20—21.45 Та то познајете!? Како се зове композитор?
- 21.45—22.00 Поздрављамо наше слушаоце.
- 22.00—22.25 Немачке вести, спортске вести и вести на српском језику.
- 22.25—23.00 Оаза отаџбина
- 23.00—24.00 Ритмички звуци Изводи Радио-оркестар за игру под управом Отмара Хофера
- 00.00— 1.00 Радио Београд поздравља фронт и отаџбину.

ЧЕТВРТАК, 26 ФЕБРУАРА 1942

- 5.00— 6.15 Другарски поздрави.
- 6.15— 7.00 Јутарњи концерт.
- 7.00— 7.15 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 7.15— 9.00 Добро јутро, драги слушаоци.
- 9.00— 9.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 9.20—12.00 Пауза
- 12.00—12.05 Прелиставамо програм.

- 12.05—13.00 Подневни концерт. Изводи Мали радио-оркестар под управом Феодора Селинског.
- 13.00—13.10 Саопштења на српском језику.
- 13.10—14.00 Наставак подневног концерта.
- 14.00—14.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14.20—15.00 Пауза.
- 15.00—15.30 Извештај Врховне команде и кратке вести за војску.
- 15.30—15.35 Извештај о водостају.
- 15.35—16.00 Свира Адалберт Лутер.
- 16.00—16.10 Извештај Врховне команде на српском језику
- 16.10—17.00 Педесет веселих минута.
- 17.00—18.00 Шарени час.
- 18.00—18.30 Час немачке народне групе.
- 18.30—18.45 Дневни преглед на српском језику
- 18.45—19.15 Старе мелодије за игру.
- 19.15—19.30 Преглед дневне штампе на српском језику.
- 19.30—19.45 Мајстори на клавиру.
- 19.45—20.00 Из савремених догађаја на немачком језику.
- 20.00—20.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 20.20—21.45 Музички каледоскоп.
- 21.45—22.00 Поздрављамо наше слушаоце.
- 22.00—22.25 Немачке вести, спортске вести и вести на српском језику
- 22.25—24.00 Шаренило тонова Изводи Радио-оркестар за игру под управом Отмара Хофера.
- 00.00— 1.00 Радио Београд поздравља фронт и отаџбину.

ПЕТАК, 27 ФЕБРУАРА 1942

- 5.00— 6.15 Другарски поздрави.
- 6.15— 7.00 Јутарњи концерт
- 7.00— 7.15 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 7.15— 9.00 Добро јутро, драги слушаоци.
- 9.00— 9.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 9.20—12.00 Пауза
- 12.00—12.05 Прелиставамо програм.
- 12.05—13.00 Свира Дувачки радио-оркестар под управом Франје Седлачека.
- 13.00—13.10 Саопштења на српском језику.
- 13.10—14.00 Свира Забавни радио-оркестар под управом Франје Седлачека.
- 14.00—14.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14.20—15.00 Пауза.
- 15.00—15.30 Извештај Врховне команде и кратке вести за војску.
- 15.30—15.35 Извештај о водостају.
- 15.35—16.00 Мала мелодија.
- 16.00—16.10 Извештај Врховне команде на српском језику.
- 16.10—17.00 Српска народна музика. Изводи Народни радио-оркестар, Радио-хор и солисти
- 17.00—18.00 Лепе мелодије за игру Изводи Радио-оркестар за игру под управом Отмара Хофера
- 18.00—18.30 Час немачке народне групе
- 18.30—18.45 Дневни преглед на српском језику
- 18.45—19.15 Свира Београдски гудачки квартет Немечек-Спатин.
- 19.15—19.30 Преглед дневне штампе на српском језику.
- 19.30—19.45 Свира Хелге Розенге.
- 19.45—20.00 Из савремених догађаја на немачком језику
- 20.00—20.20 Немачке вести, затим вести на српском језику
- 20.20—21.45 Од опере до шлагера
- 21.45—22.00 Поздрављамо наше слушаоце
- 22.00—22.25 Немачке вести, спортске вести и вести на српском језику
- 22.25—24.00 Симфонијски концерт. Изводи Велики радио-оркестар под управом Освалда Бухолца.
- 00.00— 1.00 Радио Београд поздравља фронт и отаџбину.

- 5.00— 6.15 Другарски поздрави.
- 6.15— 7.00 Јутарњи концерт.
- 7.00— 7.15 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 7.15— 9.00 Добро јутро, драги слушаоци.
- 9.00— 9.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 9.20—12.00 Пауза.
- 12.00—12.05 Прелиставамо програм.
- 12.05—13.00 Подневни концерт. Изводи Велики радио-оркестар под управом Феодора Селинског.
- 13.00—13.10 Саопштења на српском језику.
- 13.10—14.00 Наставак подневног концерта.
- 14.00—14.20 Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14.20—15.00 Пауза.
- 15.00—15.30 Извештај Врховне команде и кратке вести за војску.
- 15.30—15.35 Извештај о водостају
- 15.35—16.00 Свира Петер Кројдер.
- 16.00—16.10 Извештај Врховне команде на српском језику.
- 16.10—18.00 Весело послеподне. Изводи Радио-оркестар за игру под управом Отмара Хофера.
- 18.00—18.30 Час немачке народне групе.
- 18.30—18.45 Дневни преглед на српском језику.
- 18.45—19.15 Омиљени гласови.
- 19.15—19.30 Преглед дневне штампе на српском језику.
- 19.30—19.45 Свира Златко Тополски.
- 19.45—20.00 Спорт у току недеље.
- 20.00—20.20 Немачке вести, затим вести на српском језику
- 20.20—21.45 Београдска шарена позорница.
- 21.45—22.00 Поздрављамо наше слушаоце
- 22.00—22.25 Немачке вести, спортске вести и вести на српском језику
- 22.05—24.00 Недељи усусрет...
- 00.00— 1.00 Радио Београд поздравља фронт и отаџбину.

SONNTAG, DEN 22. FEBRUAR 1942.

- 5.00— 6.15 Kameradschaftsdienst.
- 6.15— 7.00 Frühkonzert.
- 7.00— 7.15 Deutsche Nachrichten, anschliessend Nachrichten in serbischer Sprache.
- 7.15— 9.00 Guten Morgen, lieber Hörer.
- 9.00— 9.20 Deutsche Nachrichten anschliessend Nachrichten in serbischer Sprache.
- 9.20—10.00 Musik am Vormittag.
- 10.00—10.30 Eine Feierstunde.
- 10.30—11.45 Festliches Konzert.
- 11.45—12.00 Gemeinschaftsempfang für die serbische Bevölkerung.
- 12.00—12.05 Wir blättern im Programm.
- 12.05—14.00 Für jeden etwas. Ein grosses Mittagskonzert. Dazwischen:
- 13.00—13.10 Mitteilungen in serbischer Sprache.
- 14.00—14.20 Deutsche Nachrichten, anschliessend Nachrichten in serbischer Sprache.
- 14.20—15.00 Umschaltpause.
- 15.00—15.30 Bericht des Oberkommandos der Wehrmacht mit langsamer Wiederholung und Kurznachrichten für die Wehrmacht.
- 15.30—15.35 Wasserstandsmeldungen.
- 15.35—16.00 Besinnliche Klänge.
- 16.00—16.10 Bericht des Oberkommandos der Wehrmacht in serbischer Sprache.
- 16.10—18.00 Der fröhliche Lautsprecher. Es spielt das Tanzorchester des Senders Belgrad. Leitung: Othmar Hofer.
- 18.00—18.30 Volksdeutsche Stunde.
- 18.30—18.45 Tagesschau in serbischer Sprache.
- 18.45—19.15 Italienische Stimmen.
- 19.15—19.30 Zeitungsschau in serbischer Sprache.

19.30—19.45 Meister ihres Fachs.
Violine.
19.45—20.00 Aus dem Zeitgeschehen
in deutscher Sprache.
20.00—20.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
21.45—22.00 Wir grüssen unsere
Hörer.
22.00—22.25 Deutsche Nachrichten,
Sportmeldungen, an-
schliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
22.45—24.00 Ein Unterhaltungskonzert.
Es spielt das Grosse
Rundfunkorchester des
Senders Belgrad. Leitung:
Dr. Hans Hörner.
00.00— 1.00 Der Sender Belgrad grüsst
Front und Heimat.

MONTAG, DEN 23. FEBRUAR 1942.

5.00— 6.15 Kameradschaftsdienst.
6.15— 7.00 Frühkonzert.
7.00— 7.15 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
7.15— 9.00 Guten Morgen, lieber
Hörer.
9.00— 9.20 Deutsche Nachrichten
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
9.20—12.00 Sendepause.
12.00—12.05 Wir blättern im Pro-
gramm.
12.05—13.00 Mittagskonzert. Es spielt
das Kleine Rundfunkor-
chester. Leitung: Fedor
Selinski.
13.00—13.10 Mitteilungen in serbi-
scher Sprache.
13.10—14.00 Fortsetzung des Mittags-
konzerts.
14.00—14.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
14.20—15.00 Umschaltpause.
15.00—15.30 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
mit langsamer Wiederho-
lung und Kurznachrich-
ten für die Wehrmacht.
15.30—15.35 Wasserstandsmeldungen.
15.35—16.00 Bekannte Kapellen.
16.00—16.10 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
in serbischer Sprache.
16.10—17.00 Es spielt das Streichor-
chester des Senders Bel-
grad. Leitung: Franz
Sedlatschek.
17.00—18.00 Was der Balkan singt
und spielt.
18.00—18.30 Volksdeutsche Stunde.
18.30—18.45 Tagesschau in serbischer
Sprache.
18.45—19.15 Vertraute Weisen.
19.15—19.30 Zeitungsschau in serbi-
scher Sprache.
19.30—19.45 Karl Schmitt-Walter
singt.
19.45—20.00 Sport der Woche.
20.00—20.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
20.20—21.45 Der singende, klingende
Montag.
21.45—22.00 Wir grüssen unsere
Hörer.
22.00—22.25 Deutsche Nachrichten,
Sportmeldungen, an-
schliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
22.45—24.00 Schlager die sie kennen.
Es spielt das Tanzorche-
ster des Senders Belgrad.
Leitung: Othmar Hofer.
00.00— 1.00 Der Sender Belgrad grüsst
Front und Heimat.

DIENSTAG, DEN 24. FEBRUAR 1942.

5.00— 6.15 Kameradschaftsdienst.
6.15— 7.00 Frühkonzert.
7.00— 7.15 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
7.15— 9.00 Guten Morgen, lieber
Hörer.
9.00— 9.20 Deutsche Nachrichten
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
9.20—12.00 Sendepause.
12.00—12.05 Wir blättern im Pro-
gramm.
12.05—13.00 Es spielen Tambourizzas.
13.00—13.10 Mitteilungen in serbi-
scher Sprache.

13.10—14.00 Schöne Melodien.
14.00—14.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
14.20—15.00 Umschaltpause.
15.00—15.30 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
mit langsamer Wiederho-
lung und Kurznachrich-
ten für die Wehrmacht.
15.30—15.35 Wasserstandsmeldungen.
15.35—16.00 Will Glahe spielt.
16.00—16.10 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
in serbischer Sprache.
16.10—17.00 Schlager am laufenden
Band. Es spielt das Tanz-
orchester des Senders
Belgrad. Leitung: Othmar
Hofer.
17.00—18.00 Bunte Stunde.
18.00—18.30 Volksdeutsche Stunde.
18.30—18.45 Tagesschau in serbischer
Sprache.
18.45—19.15 Aus heimatlichen Gauen.
19.15—19.30 Zeitungsschau in serbi-
scher Sprache.
19.30—19.45 Solistische Flötenmusik.
19.45—20.00 Aus dem Zeitgeschehen
in deutscher Sprache.
20.00—20.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
20.20—21.45 Vom Hundertsten ins
Tausendste.
21.45—22.00 Wir grüssen unsere
Hörer.
22.00—22.25 Deutsche Nachrichten,
Sportmeldungen, an-
schliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
22.25—24.00 Oper in Funk. „Tosca“
von Puccini.
00.00— 1.00 Der Sender Belgrad grüsst
Front und Heimat.

MITTWOCH, DEN 25. FEBR. 1942.

5.00— 6.15 Kameradschaftsdienst.
6.15— 7.00 Frühkonzert.
7.00— 7.15 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
7.15— 9.00 Guten Morgen, lieber
Hörer.
9.00— 9.20 Deutsche Nachrichten
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
9.20—12.00 Sendepause.
12.00—12.05 Wir blättern im Pro-
gramm.
12.05—13.00 Es spielt das Bläseror-
chester des Senders Belgrad.
Leitung Franz Sedlatschek
13.00—13.10 Mitteilungen in serbi-
scher Sprache.
13.10—14.00 Es spielt das Streichor-
chester des Senders Bel-
grad. Leitung Franz
Sedlatschek.
14.00—14.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
14.20—15.00 Umschaltpause.
15.00—15.30 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
mit langsamer Wiederho-
lung und Kurznachrich-
ten für die Wehrmacht.
15.30—15.35 Wasserstandsmeldungen.
15.35—16.00 Barnabas von Geszy
spielt.
16.00—16.10 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
in serbischer Sprache.
16.10—17.00 Wiener Bonbons.
17.00—18.00 Serbische Volksmusik.
Mitwirkende: Volksoorche-
ster, Chor und Solisten.
Leitung: Prof. Krstitsch.
18.00—18.30 Volksdeutsche Stunde.
18.30—18.45 Tagesschau in serbischer
Sprache.
18.45—19.15 Zum fröhlichen Feier-
abend.
19.15—19.30 Zeitungsschau in serbi-
scher Sprache.
19.30—19.45 Wilhelm Strienz singt.
19.45—20.00 Aus dem Zeitgeschehen
in deutscher Sprache.
20.00—20.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
20.20—21.45 Das kennen sie doch?
Wie heisst der Kompo-
nist.
21.45—22.00 Wir grüssen unsere
Hörer.

22.00—22.25 Deutsche Nachrichten,
Sportmeldungen, an-
schliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
22.25—23.00 Oase Heimat.
23.00—24.00 Rhythmische Klänge.
00.00— 1.00 Der Sender Belgrad grüsst
Front und Heimat.

DONNERSTAG, DEN 26. FEBR. 1942.

5.00— 6.15 Kameradschaftsdienst.
6.15— 7.00 Frühkonzert.
7.00— 7.15 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
7.15— 9.00 Guten Morgen, lieber
Hörer.
9.00— 9.20 Deutsche Nachrichten
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
9.20—12.00 Sendepause.
12.00—12.05 Wir blättern im Pro-
gramm.
12.05—13.00 Es spielt das Kleine
Rundfunkorchester. Lei-
tung: Fedor Selinski
13.00—13.10 Mitteilungen in serbi-
scher Sprache.
13.10—14.00 Fortsetzung des Mittags-
konzerts.
14.00—14.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
14.20—15.00 Umschaltpause.
15.00—15.30 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
mit langsamer Wiederho-
lung und Kurznachrich-
ten für die Wehrmacht.
15.30—15.35 Wasserstandsmeldungen.
15.35—16.00 Adalbert Lutter spielt.
16.00—16.10 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
in serbischer Sprache.
16.10—17.00 Fünfzig bunte Minuten.
17.00—18.00 Bunte Stunde.
18.00—18.30 Volksdeutsche Stunde.
18.30—18.45 Tagesschau in serbischer
Sprache.
18.45—19.15 Alte Tanzmelodien.
19.15—19.30 Zeitungsschau in serbi-
scher Sprache.
19.30—19.45 Meister ihres Fachs:
Klavier.
19.45—20.00 Aus dem Zeitgeschehen
in deutscher Sprache.
20.00—20.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
20.20—21.45 Musikalisches Kalei-
doskop.
21.45—22.00 Wir grüssen unsere
Hörer.
22.00—22.25 Deutsche Nachrichten,
Sportmeldungen, an-
schliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
22.25—24.00 Farbenspiel der Töne.
Es spielt das Tanzorche-
ster des Senders Bel-
grad. Leitung: Othmar
Hofer.
00.00— 1.00 Der Sender Belgrad grüsst
Front und Heimat.

FREITAG, DEN 27. FEBRUAR 1942.

5.00— 6.15 Kameradschaftsdienst.
6.15— 7.00 Frühkonzert.
7.00— 7.15 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
7.15— 9.00 Guten Morgen, lieber
Hörer.
9.00— 9.20 Deutsche Nachrichten
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
9.20—12.00 Sendepause.
12.00—12.05 Wir blättern im Pro-
gramm.
12.05—13.00 Es spielt das Bläseror-
chester des Senders Belgrad.
Leitung Franz
Sedlatschek.
13.00—13.10 Mitteilungen in serbi-
scher Sprache.
13.10—14.00 Es spielt das Streichor-
chester des Senders Bel-
grad. Leitung: Franz
Sedlatschek.
14.00—14.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
14.20—15.00 Umschaltpause.
15.00—15.30 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht

mit langsamer Wiederho-
lung und Kurznachrich-
ten für die Wehrmacht.
15.30—15.35 Wasserstandsmeldungen.
15.35—16.00 Kleine Melodie.
16.00—16.10 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
in serbischer Sprache.
16.10—17.00 Serbische Volksmusik.
Mitwirkende: Volksoorche-
ster, Chor und Solisten.
Leitung: Prof. Krstitsch.
17.00—18.00 Schöne Tanzweisen.
Es spielt das Tanzorche-
ster des Senders Belgrad.
Leitung: Othmar Hofer.
18.00—18.30 Volksdeutsche Stunde.
18.30—18.45 Tagesschau in serbischer
Sprache.
18.45—19.15 Das Belgrader Streich-
quartett spielt.
19.15—19.30 Zeitungsschau in serbi-
scher Sprache.
19.30—19.45 Helge Roswaenge singt.
19.45—20.00 Aus dem Zeitgeschehen
in deutscher Sprache.
20.00—20.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
20.20—21.45 Von der Oper bis zum
Schlager.
21.45—22.00 Wir grüssen unsere
Hörer.
22.00—22.25 Deutsche Nachrichten,
Sportmeldungen, an-
schliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
22.25—24.00 Ein Sinfoniekonzert.
Es spielt das Grosse
Rundfunkorchester des
Senders Belgrad. Leitung:
Oswald Buchholz.
00.00— 1.00 Der Sender Belgrad grüsst
Front und Heimat.

SONNABEND, DEN 28. FEBR. 1942.

5.00— 6.15 Kameradschaftsdienst.
6.15— 7.00 Frühkonzert.
7.00— 7.15 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
7.15— 9.00 Guten Morgen, lieber
Hörer.
9.00— 9.20 Deutsche Nachrichten
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
9.20—12.00 Sendepause.
12.00—12.05 Wir blättern im Pro-
gramm.
12.05—13.00 Es spielt das Grosse
Rundfunkorchester. Lei-
tung: Fedor Selinski.
13.00—13.10 Mitteilungen in serbi-
scher Sprache.
13.10—14.00 Fortsetzung des Mittags-
konzerts.
14.00—14.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
14.20—15.00 Umschaltpause.
15.00—15.30 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
mit langsamer Wiederho-
lung und Kurznachrich-
ten für die Wehrmacht.
15.30—15.35 Wasserstandsmeldungen.
15.35—16.00 Peter Kreuder spielt.
16.00—16.10 Bericht des Oberkom-
mandos der Wehrmacht
in serbischer Sprache.
16.10—18.00 Ein beschwingter Sonn-
abendnachmittag. Es
spielt das Tanzorchester
des Senders Belgrad.
Leitung: Othmar Hofer.
18.00—18.30 Volksdeutsche Stunde.
18.30—18.45 Tagesschau in serbischer
Sprache.
18.45—19.15 Beliebte Stimmen.
19.15—19.30 Zeitungsschau in serbi-
scher Sprache.
19.30—19.45 Zlatko Topolski spielt.
19.45—20.00 Sport der Woche.
20.00—20.20 Deutsche Nachrichten,
anschliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
20.20—21.45 Die Belgrader bunte
Bühne.
21.45—22.00 Wir grüssen unsere
Hörer.
22.00—22.25 Deutsche Nachrichten,
Sportmeldungen, an-
schliessend Nachrichten
in serbischer Sprache.
22.25—24.00 Dem Sonntag entgegen.
00.00— 1.00 Der Sender Belgrad grüsst
Front und Heimat.

Борба какву Београђани нису видели

Нови боксерски ас Душан Богдановић, снимљен са својим тренером Кулијатијем.

Земљски боксер Суботник борио се веома пожртвовано, али је заслужено подлегао бољем противнику.

Жељан реванша, Суботник је хтео да реши свој сукоб са Богдановићем још у првим рундама. Полетео је као вихор, али се брзо сломио о сјајну одбрану противника. Тако се развила изванредно узбудљива и лепа борба, борба какву Београђани још нису видели на домаћем рингу. Богдановић је прошле недеље показао у овом мечу да му претстоји

Један од најзбудљивијих тренутака са прошлонеделње токсел штићенице. (Снимци: Архив „Коло“)

сјајна боксерска каријера. Његови многобројни навијачи виде у њему наследника Ризмана, Чобановића, Стеве Јакшића и Луке Поповића. А Карло Кулијати тврди чак да ће Богдановић бити бољи од свих бивших првака, каже да је нови, млади ас највешти таленат који је српски бокс досада дао. Прошлонеделњим бокс мечом отворена је нова боксерска сезона, која доноси веома занимљив програм. Ускоро ћемо гледати борбе између Богдановића и његових ривала Марковића, Тарана и Луке Поповића. А затим, настаје серија интернационалних мечева који ће се одржати на стадиону БСК-а.

Сјајан успех хонејиста

Хонејисти су ове зиме били веома активни. Прошле недеље одржана је једна од најлепших борби на клиза-

ИЗ СВИХ СПОРТОВА

лишту БТК-а. Млада екипа БТК-а победила је свог великог ривала, напредни тим Боб клуба. Ова утакмица показала је да се наши хонејисти нала-

балера напустити клубове у којима играју чим нова уредба ступи на снагу. Објављена су у сукобу с неким члановима у праву и зато намеравају да се селе

Аца Петровић жели да напусти СК 1913 а Северин Бијелић БАСК. Они намеравају да се пријаве за БСК.

Фудбалери, међутим, не воде рачуна с томе да нова уредба предвиђа забрану играња од шест месеци за све играче који прелазе из клуба у клуб. Сем тога, забранили су да међуклубски уговори, који важе, спречавају „дигне селнице“ да лепају по жеси.

СКУПА ЛЕНОСТ

Пре месец дана боксерски менаџер Карло Кулијати рекао је Луки Поповићу:

— Боксоваћеш против Тарана. Кажем ти то сада да би имао времена да се добро спремиш.

— У реду, — одговорио је Лука Поповић, — али ја тражим три ипо хиљаде...

Кулијати је пристао и меч је закључен. Сава Тарана је тражио исти хонорар. И њему је обећана ова лепа сума.

После месец дана, уочи меча Поповић и Тарана дошли су у школу Карла Кулијатина на тренинг. Свукли се и почели да тренирају.

— Зашто тренирате? запитао је Кулијати?

— Па за меч, одговорили су боксери у један глас.

— Али не за сутрашњи, јер нисте више на програму. Али кроз месец дана, ако тренирате редовно, меч би могао да се одржи...

Боксери су сагнули главу и заћутали. Лени планови, израђени на још лепшој награди од три ипо хиљаде динара, расипнули су се као сапунски мехур Луки Поповићу није ништа друго преостало него да откаже заказан думперај код „Белог јагњета“.

ПРИМЕР ЗА УГЛЕД

Прошле јесени приређен је један од најуспешнијих лакоатлетских митинга у Финској. Интересовање је било велико, јер се очекивао нов светски рекорд у бацању копча.

Никанен је, међутим, подбацно. Једва је бацно копча седамдесет метара. За то му нико не би замерио, јер спортиста није увек кадар да достигне рекордне мете. Али истрагом је утврђено да је Никанен учествовао на такмичењу пијан! То му се није могло опростити.

Казна је била строга: доживотна дисквалификација.

Ових дана Никанен је поднео молбу финском савезу у којој молби да му се казна опрости. Фински савез остао је, међутим, доследан својој одлуци.

Последња нада светског рекордера је скупштина финског лакоатлетског савеза.

зе у врло доброј форми и ако хладноћа потраје, гледаћемо још неколико занимљивих хокеј утакмица.

ПТИЦЕ СЕЛИЦЕ

Нова уредба о реорганизацији спорта код нас, укључује професионализам. Сви уговори између фудбалера и клубова престају да важе. Поводом тога међу фудбалерима настало је врење. Поједини истакнути играчи радију се унапред, јер мисле да ће моћи да се селе из клуба у клуб. У спорским клубовима раширила се, на пример, вест да ће два популарна фут-

Обавештење:

СТАРИ НАКИТ: прстење, минђуше, лапчеве, сатове, кољеа, дијаманте, брилијанте, табакере — сав накит бесплатно стручно процењује и врши откуп по најбољој цени фирма „ФОРТУНА“ — ХАРТВИГОВА УЛИЦА БРОЈ 14 (КОД СЛАВИЈЕ) На телефонски позив наш проценалац доћи ће код Вас кући у стан да Вам бесплатно стручно процени накит. Стварну процењену вредност ми Вам исплаћујемо одмах. Позовите нас на тел. 25.116 — „ФОРТУНА“, Хартвигова 14. 16039, 2-4

Стари накит

брилијанте, злато, писање, шивање машине, тепихе, залојнице и т. д. најбоље плаћа „СТИЛ“ КРАЉА АЛЕКСАНДРА УЛИЦА БРОЈ 17. 9286, 1-1

МОДЕРНА ЖЕНА...

или човек не могу се замислити без сталног масера или масерке. То је културна потреба здравих, спас оболелих. Писмене и умене информације о благодетима масаже радо даје ЗАВОД ЗА МАСАЖУ, Кнез Михајлова 24, други спрат, — Уел. телефон: 27-677. 16057, 1-1

Порцелан, тепихе свих врста, стилски намештај, уметн. слике купује „Континентал“, Масарикова 4 16053, 1-2

Важно за свакога!
Купујем све што имате и најбоље плаћам. Накит, злато, сребро, брилијанте, дијаманте, као и све античке ствари. Хитно донети ново-отвореној антикварској радњи „ОЛИМПИЈА“. Кр. Александра 44. Недељко Т. Николић. 18975, 1-1

ЗАПАМТИТЕ!
МЕЛЕМ ГРЛУ „Айшусин“
БОНБОНЕ
Тражите у свим бољим радњама
Производи „ВИКТОН“, Београд. 16044, 2-2

Код главобоље реуме и нелагодности узимајте само Пирамидон таблете. Морате међутим, код куповине пазити на Бајер-ов крст на паковању!
Pyramidon ТАБЛЕТЕ
BAYER

Даме,
Знајте да само у козметички „ЖАНА“ можете добити све што је потребно за негу савремене жене, посетите нас, уверићете се. — Преглед и савети бесплатно. — Примају се ученице. „ЖАНА“, Крунска 4. 16054 1-1

КУТИЈЕ ЗА ЗАРОБЉЕНИЧКЕ ПАКЕТЕ ПО НАЈНИЖИМ ЦЕНАМА ПРОДАЈЕ НА ВЕЛИКО И МАЛО СТОВАРИ: ШТЕ ХАРТИЈЕ ЈОВАН Н. ЖИВАНОВИЋ — БЕОГРАД. МОЛЕРОВА 1. 18056 1-1

ЖУМОР

СВЕСТ И ФАНТАЗИЈА

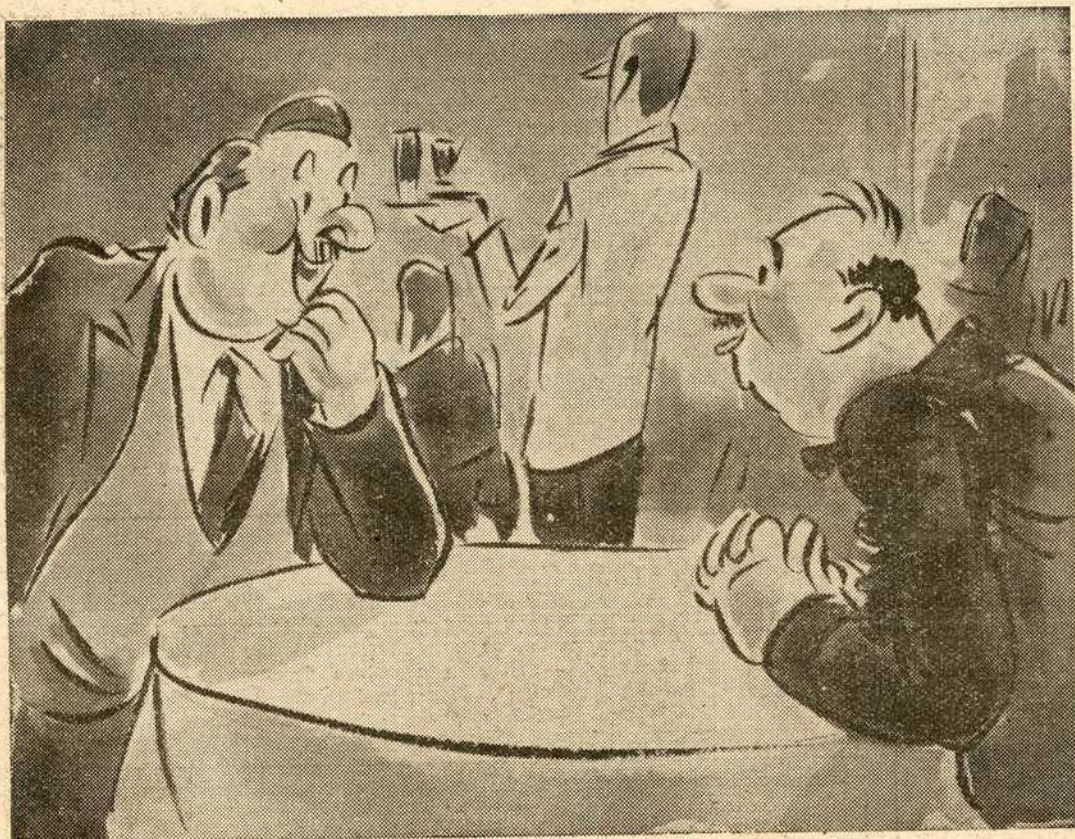
Сељак лежи на умору. До њега седи његова жена.
 — Ана рече он. Не заборави да нам Марко дугује 200 динара.
 — Ох, драги мој — зајеча жена. — Како си ти добар муж, па и сада мислиш само на кућу.
 — И не заборави — предужи сељак. — Да Миле има да добије од нас 600 динара.
 — Ох, ох! — заплака жена. — Ево, сад је већ почео да фантазира.

Шта оне виде

— Ију, заиста Фаусту спадају панталоне...

Беспослени разговори...

— Је ли, шта мислиш чиме почиње цицљаша?
 — Па, назебом!
 — Е, није...
 — Грозницом!
 — Ама, није, брате. Почиње словом И.

— Слушај, поднаредниче, дај молим те ову цедуљу моме адвокату... Он је у ћелији број 15!

Његова дијагноза

— Кажете да меће да иде за вама? Е, мора, онда, да је пољидео...!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS